

Musul'da gerçekleşen hamle özellikle Sünni çizginin istenilen siyasal nitelikler bir yana tam tersi daha fazla radikalleşen bir yönetime girdiğinin ete kemiğe bürünmüş halini berraklaştırdı. Bu durum, TC'nin za-

ten zorda olan bu yeni sorumluluğunu tam bir çıkmaza sürüklemiştir. Zira bu gelişme, Kürt-Sünni, Sünni-Şii, Şii-Kürt ve Kürtler arasındaki dengeleri tümünden değiştirme kabiliyeti olan mahiyettedir.

Gönderden inen bayrak göklere şovenizmi yükseltirken, egemenlerin önümüzdeki süreçte bu kulvarı kendileri cephesinden işlevselleştireceği ve yaklaşan Cumhurbaşkanlığı seçimleri sürecine de bu politik söylemden doğru kutuplaşma yaratılarak ilerici ve devrimci güçleri marjinal kılmaya çalışılacağı şimdiden görünmektedir.

Haftalık Özgür gelecek

Pêşeroja Azad

Sayı: 106 Gerçekler devrimcidir!

19-25 Haziran 2014

* Fiyatı: 1 TL

www.ozgurgelecek.net

Kanı, IŞİD'tiniz mi?

Özgür Gelecek'ten

"Yazmayın... Çizmeyin... Çok laf etmeyin!"

Merhaba,

IŞİD'in Musul'u ve sonrasında Türk Büyükelçiliği'ni işgal etmesinin ardından Başbakan Erdoğan yine medyaya çıktı! "Yazmayın, çizmeyin, çok laf etmeyin!" dedi. IŞİD işgalinden istedikleri gibi faydalanamadılar, Türkmenler Kürtlere sığındı vs. Yani ellerine, yüzlerine bulaştırıldılar. Bir de IŞİD'i irdeledikçe altından TC'nin çıkıyor oluşu (Adana hastanelerine taşınan yaralı ya da TC ordusuna ait üniforma ve silah taşıyan IŞİD'li teröristler gibi), sağlıklı olmayan haber akışını iyice engellemek için yeterli sebepleri olduğunu gösteriyor!

Erdoğan böyle diyor ama zaten emrinde olan medya oldukça tecrübeli! Örnek ise Anadolu Ajansı... Baksanıza, polis tarafından katledilen İbrahim ile ilgili "Elinde bomba patladı" diyecek kadar alçak olan AA, "yazmayı" da, "çizmeyi" de, yalan söylemeyi de gayet iyi biliyor.

AA gibilere, Erdoğan'ın ayar çektiği diğer benzerlerine karşı sosyal medya ve özgür basının önemi giderek artıyor. Bu görevimizi yerine getirmemiz için bir sebebimiz daha oldu: İbrahim!

IŞİD, Musul'u, ardından Türk Büyükelçiliğini işgal etti. Emperyalistlerin kanla beslediği, vahşi katliamlara imza atan bu çete, başta Şiiler olmak üzere Irak halkının kanını döküyor. Daha önce Lice'de "bayrağı gönderden indirdiler" diyerek linç kampanyaları örgütleyen AKP ve Erdoğan, IŞİD'in karşısında süt dökmüş ke-

diye dönüp, "konu üzerine fazla konuşmama" çağrısı yaptılar, IŞİD'in kan döktüğünü yarım ağızla da olsa dillendirdiler.

Peki sormak istiyoruz; Lice katliamının ardından protestolara katılan Tarsus'ta **Rıza Bayram**'ı, Adana'da **İbrahim Aras**'ı katledenlerin, IŞİD'ten ne farkı var?

Yatağan direnişi;

Türk-İş tedirgin, devlet korkuyor!

İşçi/Köylü/04

Irak'taki gelişmeler

Gericiliğin ve işbirlikçiliğin sarmalında!

Dünya/10

Onur Haftası

"Ayrımcılık ve nefret suçları, temel mücadele alanlarımız"

Söyleşi/13

İbrahim Aras anısına; Hangi battaniye, acımızı sarabilir ki!

15 Haziran'da, Adana'da 15 yaşındaki **İbrahim Aras**, polisin attığı ses bombasının başına isabet etmesi sonucu yaşamını yitirdi. 1 sene önce yine 15-16 Haziran'da Okmeydanı'nda **Berkin Elvan**'ı vurmuştu aynı katiller...

Lice'de ise 11 Haziran 2013'te **Medeni Yıldırım**'ı, bu yıl 10 Haziran'da **Ramazan Baran** ile **Baki Akdemir**'i...

Gazetemiz yayına hazırlanırken, "ço-cuk da olsa bedelini öder" diyerek çocukları hedef gösteren Başbakan R. T. Erdoğan'ın emriyle

öldürülen son çocuk olan İbrahim için Anadolu Ajansı ve Adana Emniyeti, "elinde bomba patladı" diyordu. Ancak aynı saatlerde açıklanan Adli Tıp Raporu, İbrahim'in başına isabet eden bir cisimle öldüğünü ve ellerinin sağlam olduğunu gösterdi.

İbrahim'in battaniyeye sarılı, kaldırma serili cenazesi, bizi battaniyeye sarılı dizili cenazeleriyle Roboski Katliamı'na götürdü. Hangi battaniye, bu acıları sarar bilinmez ama bu öfke, ateş olup devleti daha da saracak!

Emekçinin Gündemi

15-16 Haziran Büyük İşçi...

Sayfa 05

Göğün Yarası

Süreç ivme düşürmeye izin vermiyor

Sayfa 07

Gündem

Kasımpaşa dolmuşcusu!

Sayfa 03

Pusula

Derya'mıza!

Sayfa 11

Gezi'nin 1. yılında sosyologlardan "sihirli cümleler"

İstanbul: Sosyoloji Mezunları Derneği (SOMDER) tarafından 14 Haziran günü "**Direnışin 1. Yılında Gezi, Toplum ve Bilim**" isimli uluslararası bir konferans düzenlendi. Friedrich Ebert Stiftung Vakfı ve Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi (MSGSU) Rektörlüğü'nün katkılarıyla MSGSU Fındıklı Kampüsü Sedat Hakkı Eldem Oditoryumu'nda düzenlenen konferansta ilk olarak açılış konuşması gerçekleştirildi. Ardından Gezi İsyanı'nı bir foto muhabirin gözünden anlatan "**Gezi Tanıklığı**" isimli kısa bir film gösterimi yapıldı.

Doç. Dr. **Kemal İnal**, Prof. Dr. **Konstantinos Skordoulis**, Doç. Dr. **Ulaş Başar Gezgin** ve Evrensel gazetesi yazarı **Nuray Sancar**'ın katıldığı ilk oturumda gazeteci-yazar **Gündüz Vassaf** moderatörlüğü üstlendi. "**Gezi'nin Politik Bakiyesi: Soldaki Etkileri**" isimli sunumuyla ilk olarak Gazi Üniversitesi İletişim Fakültesi'nden Doç. Dr. **Kemal İnal**; sunumunu; "Gezi'nin bir bakiyesi var mı?", "Varsa bu bakieye nasıl ele alınmalı?", "Bu bakiyenin soldaki etkileri nelerdir?" şeklinde 3 ana başlığa ayırdı. İnal, ilk başlıkta yeni örgüt ve oluşumların, yeni politik aktörlerin ve deneyim ile tanıklıkların Gezi'nin politik bakiyesi olduğuna dikkat çekti.

Yeni örgüt ve oluşumları; yeni siyasal partiler, forumlar, meclisler, Gezi konulu görsel ve yazılı yayınlar şeklinde ayrıntılandıran İnal; Çapul TV, Taksim Dayanışması, Translate For Justice (Gezi'den sonra biraraya gelen gönüllü bir çevirmen grubu) gibi oluşumlardan da bahsetti ve bunları Gezi'den kalan önemli oluşumlar olarak gördüğünü söyledi. Daha sonra ise apolitik, üniversiteli, liseli, işçi gençliğin; annelerin, ev kadınlarının, plaza, ofis vb. yerlerde çalışan "beyaz yakalıların", köylülerin, eski politik kuşağın bu süreçte politik aktörler olarak öne çıktığını vurguladı.

İnal'ın ardından Atina Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nden Prof. Dr. **Konstantinos Skordoulis**, "**21. Yüzyılda Sosyal Direniş: Sonuçlar ve Beklen-**

tiler" konulu bir sunum gerçekleştirdi. "**Ege'nin diğer yakasından dayanışma mesajları getirdim**" diyen Skordoulis İstanbul'da **Berkin Elvan**'ın ölümünün ardından 2008 Aralık'ında Atina'da Yunan polisi tarafından katledilen **Alexandros Grigopoulos** (Alexis) ile Berkin'in aynı karede yer alan "kardeşim" afişinin çok popüler olduğunu söyledi.

Skordoulis, Amsterdam'da 1997 yılında Avrupa'nın dört bir yanından bir araya gelerek işsizliğe karşı on binlerce kişiyle gerçekleştirilen yürüyüşün ardından uluslararası bir organizasyon olan Avrupa Sosyal Forumu'nun oluşturulduğunu hatırlattı. 2007 sonrasında ise Avrupa ülkelerinde "kemer sıkma" politikalarının artması ile işçi sınıfı ve sermaye arasında ciddi çatışmaların yaşandığını ve kitlesel eylemler gerçekleştiğini aktaran Skordoulis, sendikaların işçi sınıfı ile birlikte etkili grevler örgütlediğini ve bu durumun seçimlere de yansarak sol oyların arttığını söyledi. Gezi'nin neo-liberal din merkezli muhafazakar dönüşüme karşı bir hareket olarak tanımlanması gerektiğini söyleyen Skordoulis, direnişin, yoksul kent sınıfının, özellikle gençlerin hareketi olduğunu ve örgütlü işçi sınıfını harekete geçirmede vurguladı ve işçi sınıfının devrimci liderliğinin önemine vurgu yaptı.

"'Y kuşağı', ABD patentli bir kavramdır"

Daha sonra sözü "**Gezi ve Politik Psikoloji**" sunumuyla İstanbul Gelişim Üniversitesi Psikoloji Bölümü'nde Doç. Dr. **Ulaş Başar Gezgin** aldı ve bazı sosyal bilimcilerin direnişi bir takım geçirgen özelliklere bağladıklarını (Y kuşağı vs.), patolojik bir vaka şeklinde ele aldıklarını belirterek, bu yaklaşımları eleştirdi. "**Tarih; kişiler üzerinden değil; toplumlar, sınıflar, halklar üzerinden açıklanır. Kişiyi çözümlmek yerine kitleyi çözümlmek gerekir**" dedi.

"Y kuşağı" tanımlamasının insan kaynakları alanı için ABD patentli bir

kavram olduğunu, çalışanı motive ve kârı maksimize etme amacı güden bir kavramın böyle bir direnişte yer alan gençlik için kullanılmasını doğru bulmadığını söyleyen Gezgin; direniş sırasında kitlelerin normal olan tepkilerinin sık sık "travma" şeklinde tanımlanmaya çalışıldığını da hatırlattı.

Gezi sırasında Avrupa'dan gelen bir grup sosyal bilimci içerisinde bazılarının, direnişte polisle eylemcilerin bu denli sert biçimde karşı karşı gelmesini "temas" ve "empati" eksikliğine bağladığını söyleyen Gezgin; "**Aslında hiç de öyle değil, biz gayet temas halindeydik ve sık sık dayak yedik. Sorun bu değil. Asıl yapılması gereken kurumları değiştirmek, adaletin tesis edilmesi. Mesela Ethem Sarısülük'ü vuran kişi ceza alacak. Belki böylece insan vurduğu için birilerinin ceza aldığı görülür ve buna engel olunur**" dedi.

Gezgin; Gezi boyunca bazı TV psikologlarına sürekli "Gezi'yi nasıl yorumluyorsunuz?" gibi soruların sorulmasını yanlış bulduğunu ve bu sorunun çift taraflı sorularak "Gezi'de neredeydin?" ve "Gezi, seni nasıl değiştirdi?" sorularının da psikologlar tarafından cevaplandırılması gerektiğini söyledi.

"**Direnışin Öncesinde ve Sonrasında Toplumsal Mücadeleler**" konulu sunumuyla Gezgin'in ardından söz alan 1. oturumun son konuşmacısı Evrensel gazetesi yazarı **Nuray Sancar** oldu. "**Gezi önemli ve büyüleyiciydi**" diyen Sancar, halkın 79 ilde sokağa çıktığını, direnişi sadece Gezi'ye sığdırmamak gerektiğini; Ankara, Adana, Antakya gibi bölgelerde direnişin aynı olmadığını söyledi ve "**Batı merkezli bakmamak gerekir**" dedi. Sancar, ülkede Kürt hareketi ile devlet arasında Newroz'da başlayan "çözüm süreci"nden, Reyhanlı, Roboski gibi katliamlara, TEKEL direnişi deneyimine kadar birçok gelişmenin Gezi'ye zemin hazırladığını söyledi. Sancar'ın konuşmasının ardından soru-cevap bölümüne geçildi, daha sonra yemek arası verildi.

"Muhafazakar sosyal bilimciler direnişçileri deccallaştırdı"

Aranın ardından Marmara Üniversitesi Sosyoloji Bölümü'nden Prof. Dr. **Ayşe Durakbaşa** moderatörlüğünde 2. oturuma geçildi. Bu oturuma Doç. Dr. **Ufuk Özcan**, Prof. Dr. **Dave Hill** ve Yrd. Doç. Dr. **Cenk Saraçoğlu** katıldı. Tartışmalara geçmeden önce Gezi İsyanı'nda polis şiddeti yüzünden gözlerini kaybeden direnişçiler **Hülya Aslan** ve **Erdal Sarıkaya** birer konuşma yaptı.

İlk konuşmacı İstanbul Üniversitesi Sosyoloji Bölümü'nden Doç. Dr. **Ufuk Özcan** "**Gezi Direniş'nin Sosyal Bilimlere Yansımaları**" konulu bir sunum gerçekleştirdi. Gezi'de muhafazakar sosyal bilimcilerin direnişçileri

"deccallaştırdığını" söyleyen Özcan, "**Güdümlü basın; Gezi'yi karikatürleştiren, sosyal vaka olarak ele alıp düzene ciddi bir uyarı olarak algılamak yerine mevcut sistemdeki seçim düzeni ile iktidara gelenlere darbe olarak gördü yaşananları. Kimi 'işçi bilen' muhafazakar sosyal bilimciler ise Marksizm'e bile başvurmadan bile çekinmeyerek, direnişi 'küçük burjuva hoşnutsuzluğu', 'beyaz Türklerin şımarıklığı' olarak damgaladılar**" dedi.

Özcan'ın ardından Anglia Ruskin Üniversitesi'nden Prof. Dr. **Dave Hill**, "**Gezi ve Neo-liberalizm ile Yeni Muhafazakârlığa Karşı Küresel Direniş**" isimli sunumunu gerçekleştirdi. Birçok ülkeye gittiğini ama bu ülkedeki gibi polis vahşeti görmediğini söyleyen Hill, Gezi direnişçilerini selamladı ve Gezi'den somut siyasi bir model çıkarmak için erken olduğunu ve biraz daha sabredilmesi gerektiğini ve devrimci bir öncüye ihtiyaç olduğunu vurguladı.

2. oturumun son konuşmacısı, "**Gezi Direniş'i ni Anlamanın Yöntemleri Üzerine Bir Tartışma**" isimli sunumu ile Ankara Üniversitesi İletişim Fakültesi'nden Yrd. Doç. Dr. **Cenk Saraçoğlu** oldu. Gezi İsyanı'nın daha 3. gününden itibaren Gezi Parkı dışında Türkiye'nin bütününe etki eden AKP karşıtı bir eyleme dönüştüğünü söyleyen Saraçoğlu, bu direniş için sıkça kullanılan "orta sınıf" kavramının içeriği belirsiz, kaotik bir çıkmaza yol açan bir tanımlama olduğunu söyledi.

Bu tanımlamayı kullananların "yöntemsel bireyci" olduğunu, yani "toplumsal bir süreci, bireylerin eğitimleri üzerinden belirleme eğiliminde olduklarını" vurgulayan Saraçoğlu, "**Sınıf, bireyin işgal ettiği (toplumsal) yer değil, benzer ekonomik pozisyonu paylaşan, bu şekilde birbirleri ile iletişiminden ve karşısında yer alan ekonomik güç ile ilişkisinden doğar**" dedi. "**Bir toplumsal hareketin asıl karakterini neye karşı hareket ettiği, amacı ve hangi yönde etkilediği, hangi çelişkilerden ortaya çıktığı belirler**" diyen Saraçoğlu, "**Haziran direnişi, son 10 senedir AKP eliyle hayata geçirilmeye çalışılan neo-liberal değişime karşı bir semptomdur**" dedi.

AKP'nin Kemalizm karşıtı izlenim yaratan Balyoz, Ergenekon davaları, Kürt ve Alevi meselesinde "açılımları" gibi içeriğini başkalaştırdığı politikalarla kendinden önceki iktidarlara karşı birikmiş muhalefeti kendine yedeklediğini söyleyen Saraçoğlu, AKP'nin Gezi'den önce toplumsal muhalefeti bu yöntemlerle ideolojik olarak mülksüzleştirdiğini söyledi. Ardından da "**Haziran direnişi, toplumsal muhalefetin yeniden inşa edilebileceği, kendini üretebileceği bir ortam yaratmıştır**" dedi. Oturum soru-cevap bölümünün ardından sona erdi.

Devlet; muhalefetiyle iktidarıyla ve ez cümle yazar-çizer takımıyla, Amed'de faşizmin müstesna nişanelerinden biri olan bayrağın indirilmesine dair bildik ırkçı ve şovenist heyezanlar içinde Kürt düşmanlığı yaparken, Musul'da IŞİD örgütü TC devletinin "vatan toprakları" olan Başkonsolosluğu'nu tek kurşun atmadan ele geçirdi. Üstelik konsoloslukta 30 adet "kahraman" özel harekâtçının da bulunduğu açığa çıkması, durumu daha da "ilginç" kılmakla birlikte, geleneksel TC refleksleri düşünüldüğünde anlaşılabilir.

Amed'de bayrağı indiren Kürt çocuğuna saldırmakta pek bir cevval olan "anlı-şanlı" TC devleti, sözkonusu Musul'da konsolosluk baskını olunca pazarlıktan bahsediyor! Daha da ilginç "insan hayatına çok değer verdiğinden" bahisle, açıklama dahi yapmıyor. Faşizmin bayrağını indiren Kürt çocuğuna yönelik, onur-namus kavramlarıyla vur fermanı çıkaranlar, Musul'da "vatan toprağını" IŞİD'e teslim etmelerine ses çıkarmamaktadır. İşte bunların namusları, ikiye bölünmüşler. Kürt çocuklarına karşı aslan kesilenler, bayrak için namus-onur şampiyonu kesilenler, Musul'da kuyruklarını kıstırmış, namus ve onurlarını araziye çıkarmışlardır. Yakışır!

"Yeni Türkiye"nin Kürt düşmanlığında "eski Türkiye"den esas olarak farklı olmadığını, çözüm olarak dillendirilenin gerçekte devletin kendi Kürdünü yaratmak olduğunu son bir hafta yaşananlar, anlayana oldukça açık bir şekilde göstermiştir. Türk hakim sınıflarının kendisini İslamcı olarak tanımlayan kadroları eliyle, kendisini Kemalist olarak tanımlayan diğer hakim sınıf kliğine yönelik kullandığı argümanlardan biri olan "yeni Türkiye" kavramı içinde, başta Soma katliamı olmak üzere işçi sınıfına, Kürtlere, Alevilere yönelik düşmanlığın olduğu somut pratiklerle çok açık ortaya çıktı. Bu açılardan Türkiye'de pek bir değişiklik olmadığı görülmektedir. TC devleti, İslamcısıyla, Kemalistiyle, eskisiyle yeniyle hakim sınıfların devletidir ve özünde faşist bir karakter taşır. Ona temel karakterini veren çeşitli ulus, milliyet ve inançlardan halk düşmanlığıdır. Fitratında bu vardır.

Hal böyleyken İslamcı kadroların elinde, "yeni Türkiye" sloganları eşliğinde temsil ettikleri hakim sınıf kliği-

nin ağırlıklı sermaye birikimi, rant ve talan iştahı nedeniyle son on yıldır, hemen her alanda gemi azıya almış bir pratik sergilendi.

Bu azgın sermaye birikimi bir yandan ülke içinde işçi sınıfı ve halka yönelik daha fazla sömürü, taşeronlaştırma ve iş güvenliğinden yoksun bir çalışma rejiminin dayatılmasını doğurdu. Bunun sonucu Soma'da da görüldüğü üzere Türkiye işçi sınıfının tarihine yazılan bir katliam olarak ortaya çıktı. "Usta"nın liderliğinde "büyük düşünen yeni Türkiye"de her gün ortalama dört işçi, iş cinayetlerinde ölmeye devam ediyor. Türkiye halkı kredi kartıyla tüketimini finanse ediyor ve borçla yaşamını döndürüyor. Büyüyen Türkiye gerçekte tüketim üzerinden büyüyor.

Hali hazırda "yeni Türkiye" İstanbul trafiğinde hareket halinde bulunan ve hızlı biçimde duvara doğru giden bir dolmuşa benziyor. Üstelik bu dolmuşta işçi sınıfı ve halkın oturduğu bölümde hava yastığı bulunmamaktadır. Dolmuşun direksiyonunda Kasımpaşalı bir bitirim vardır. Lakabı "usta" ya da "reis"tir ve önüne gelene posta koymaktadır.

Sürekli çevresine karşı efelenen, hemen herkesi kullanabileceğini sanan ama müthiş bir dar görüşlülükle, kullandıkları bir gün kendisine dönünce daha fazla bağırarak bir fitrata sahiptir. Bütün dünya ona karşıdır. Faiz-vaiz gibi lobiler, iç ve dış mihraklar, "terör" örgütleri ona karşıdır. Her şeyin en iyisini o bildiği için muavinleri de ona her fırsata arka çıkmakta ve "aslanım, kaplanım muhabbeti" çekmektedir. Kasımpaşalı dolmuşçu için bütün her şey ve herkes onun sürüşüne karşıdır. Daha dün kadar birlikte işlettikleri ve "ne istediye verdiği" ortağı ile papaz olmuştur. Ortalığa dolmuş hattında yapılan yolsuzluklar saçılmıştır.

Kasımpaşa dolmuşçusunun direksiyon hakimiyetini kaybetmesinde Gezi İsyanı belirli rol oynamakla birlikte, son bir yıldır halkın sokakları terk etmemesi, sokak muhalefetine kah artarak kah azalarak da olsa sürmesinin yanında, Soma gibi son derece trajik ama sınıflar ve sömürü dünyasında gerçekçi olan gelişmeler, Kürt hareketinin "çözüm için" yapılan kalekol ve barajlara, askeri yollara itirazı ve TC'nin buna karşı en iyi bildiğini yapması ve halka

KASIMPAŞA DOLMUŞÇUSU!

Hali hazırda "yeni Türkiye" İstanbul trafiğinde hareket halinde bulunan ve hızlı biçimde duvara doğru giden bir dolmuşa benziyor. Üstelik bu dolmuşta işçi sınıfı ve halkın oturduğu bölümde hava yastığı bulunmamaktadır. Dolmuşun direksiyonunda Kasımpaşalı bir bitirim vardır. Lakabı "usta" ya da "reis"tir ve önüne gelene posta koymaktadır.

saldırması gibi etkenler sayılabilir. Kasımpaşalı şoför an itibarıyla dolmuşu çamura saplamış görünmektedir. Kurtulmak için yaptığı her hamle dolmuşu daha fazla çamura saplamaktadır.

Dış paralelciler eliyle stratejik çaresizlik!

"İslamcı"ların ve onların temsil ettiği hakim sınıf kliğinin Kasımpaşalı şoförünün kaptanlığında, adeta dolmuşçu kahvesinde çığırkanlık yaparak duydukları "yeni" Türkiye'nin "eski" Türkiye'den bir farkının da dış politika alanında olduğuydu. Kasımpaşalı şoförün muavinlerine göre TC devleti bölgesinde "büyüyen bir güç"tü ve "oyun kuruculuğa" soyunmuştu! Bu muavinlerin arasında "en başarılıları"ndan biri kabul etmek gerekir ki **A. Davutoğlu**'ydu. Ona göre TC devleti, bölgesinde büyük bir güce arkasını dayayarak söz sahibi olabilirdi! Bu dahiyane "kahya"lık politikasına afili bir isim de bulunmuştu: **"Stratejik Derinlik"**.

TC devleti bu "derin stratejik ortaklık" politikasıyla başta Ortadoğu olmak üzere önceli olan Osmanlı'nın hükmettiği bölgelerde "neo-Osmanlı" adını verdikleri bir yayılma hayaline kapıldı. Daha fazla para kazanmak isteyen dolmuşçu esnafı gibi davranarak minibüsüne kapasitesinin üstünde yolcu aldı. ABD başta olmak üzere bölgede emperyalistlerin çıkarlarını her koşulda önceleyen bir pratik izlemeye başladı. Ne var ki stratejik derinlikte boy verenler, izledikleri halk düşmanı pratikleriyle, dökülen kana ortak olmalarıyla boğulma tehlikesiyle karşı karşıydılar. Bu dolmuşçu takımının emperyalizmin uşaklığında şekillenen hizmet yarışı beraberinde Suriye'deki Esad rejimine karşı savaştığını ve kendisine İslamcı ideolojiyi temel aldığı söyleyen her türlü örgütlenmeyi desteklemelerini doğurdu.

TC devletinin bu dolmuşçu politikasının arka planında; bir yandan bu esnaf takımının dünyayı algılayışı, Sünni İslam eksenli ideolojik formasyona sahip olması varken, diğer yandan AKP liderliğinin, temsilcisi olduğu komprador burjuvazinin ağırlıklılığını doyurmak için dolduruşa gelmeleri vardır. Ortadoğu'da, emperyalist sermayenin güdümünde pazara açılmak ve daha fazla kazanmak için Sünni İslamcı bir politika yürütmeyi ve bunun gereği olarak her türlü Sünni radikal İslamcı örgüt ve anlayışla ilişkilenebilir başarılı bir politika sananlar; dolmuşlarına ne bulmuşlarsa doldurmuşlardır.

Nitekim dolmuşçu takımının kendi aralarındaki dalaş nedeniyle sızdırdıkları Dışişleri Bakanlığı'nın ortam dinlemelerinde, Suriye'de savaşan aralarında IŞİD de olmak üzere İslamcı örgütlenmelere hem lojistik hem de askeri eğitim anlamında destek verdikleri açığa çıktı. Diğer bir ifadeyle bugün "terör örgütü" olarak tanımladıkları IŞİD'i destekleyerek, başta Rojava bölgesi olmak üzere Suriye'deki halka katliam uygulanmasına ortak oldular ve hali hazırda olmaya devam ediyorlar. Dolayısıyla bugün medyada IŞİD tarafından Musul Başkonsolosluğu'nun basılması ve çalışanların rehlin alınmasıyla kopartılan fırtınanın arkasında, bir yanı sıra TC devletinin "stratejik derinlikli dış politikası"nda içine düştüğü suçüstü halinin ya da aczin ve çaresizliğin ortaya çıkması vardır. Stratejik derinlik, stratejik sefalet halini almıştır. TC devletini "yöneten akıl" o üstün faşist kafasıyla nereye el attıysa kaybetmiştir.

Düne kadar Esad'a karşı denilerek ama esas olarak Rojava'ya karşı savaşan ve el altından desteklenen IŞİD militanları, TC Musul Başkonsolosluğu'na ellerini kollarını sallayarak girdiler ve aralarında "kahraman" özel hareket polislerinin de olduğu görevlileri esir aldılar. TC'nin A. Davutoğlu eliyle yürüttüğü "stratejik derinlik" politikası, stratejik rezillik halini aldı. Emperyalizme ve her türlü gerici örgütlenmeye dayanarak bölgede söz sahibi olmaya çalışmanın sonunun böyle olacağı çok açıktır. Nitekim şimdi her yerde bayrağını dalgalandırma ve ecdatlarının at koştuğu topraklarda "neo-Osmanlıcılık" hayalleri kuranlar; bırakalım bayraklarını korumayı, vatan toprağı olduğunu söyledikleri konsolosluklarını bile koruyamamaktadırlar. Üstelik orada "Gezici"ler de yoktur.

TC devleti bütün kurumlarıyla halka karşı örgütlenmiş faşist bir aygıttır. Bu fitrata sahip olarak, ülke içinde Gezi'de sokağa çıkanlara, Soma'da madenciye, Lice'de Kürtlere ez cümle her türlü hak talebine karşı saldırmaya devam ederken; ülke dışında da bu fitratına uygun olarak, halk düşmanı her türlü örgütlenmeyi desteklemesinin "meyvesini" toplamaktadır. AKP'de temsil olunan ve hakim sınıfların bir kliğini temsil eden Kasımpaşa dolmuşçuluğu politikası hem ülke içinde hem ülke dışında son sürat seyretmektedir. Bu haliyle dolmuşun şarampole yuvarlanması imkan dahilindedir. Cumhurbaşkanlığı seçimleri yaklaştıkça yoldaki virajlar daha da artacaktır.

Sarıgazi'de işçi paneli

H. Merkezi: Sarıgazi'de 14 Haziran akşamı saat 19.00'da Kızıldereliler Derneği'nde **Devrimci Demokrat Sendikal Birlik**'in düzenlediği, "**Taşeronlaşmaya ve güvencesizliğe karşı mücadele ve güncel görevlerimiz**" konulu panel gerçekleştirildi. Saygı duruşunun ardından sinevizyon gösterimi ya-

pıldı ve etkinlik İsyân Ateşi'nin ezgileriyle devam etti.

Etkinlikte konuşan M&T direnişçisi **Samet Tükel**, Soma'da katledilen işçilerin, Gezi İsyânı'nın ve Lice katliamlarının birbirlerinden bağımsız olmadığını, örgütlülüğün bu noktada devreye gireceğini ve işçilerin örgütlü mücadele dışında kurtuluşunun olmadığını belirtti. Tükel'in ardından, Deriteks Eğitim

Uzmanı **Engin Çelik**, sendikalaşmada son yıllarda düşüşler olduğunu ve bunda burjuva medyanın da büyük rolü olduğunu hiçbir gazete ve televizyonda direniş haberlerinin yayımlanmadığını vurguladı.

Çelik'in ardından, **DDSB** adına konuşma yapıldı. 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi'nin proletaryanın sadece dününü değil yarınını da etkilediği ifa-

de edilirken, DDSB'nin bölgedeki bütün fabrikalarda 15-16 Haziran'ın ruhu ile örgütlenme mücadelesi yürüteceği belirtildi. Sendikalarda koltuklarını kaybetmemek için işçi sınıfını örgütlemeyen anlayışların bulunduğu değinilen açıklamada, aynı zamanda bu anlayışları eleştirdikleri gibi sarı sendikalaşmayla da mücadele edeceklerini belirttiler.

"Madende öldüremediniz, burada mı öldüreceksiniz?"

H. Merkezi: Soma'da taşeronun tamamen yasaklanmasını isteyen ve taleplerinin karşılanmadığını dile getiren işçiler 14 Haziran günü, gün boyunca eylem yaptı. Kaymakamlık binası önünde bulunan işçiler, işçi servislerinin madenlere gittiği Savaştepe Sapağı'na yürüdü. Polis barikat kurdu, işçiler barikata yüklendi, polis işçilere saldırdı.

Kaymakam yola devam eden işçilerle görüştü. İşçiler Kaymakam'a "*Bir aydır konuşuyorsun, seni dinlemeye gelmedik buraya. Taşeron yasaklansın!*" diyerek seslendi. Eylemdeki işçiler madenlere işçi götüren servislerin önünü kesti, servisteki işçilerin bir bölümü de yürüyüşe katıldı. Polis, işçileri engellemek için işçileri iterek yolun diğer tarafına götürmeye çalıştı. İşçiler yeniden toplanarak merkezdeki Kaymakamlık binası önüne yürüyüşe geçti. Kaymakamlık önüne gelindiğinde Kaymakam'ın işe başlamaları gerektiğine yönelik sözleri işçiler tarafından protesto edildi.

DİSK temsilcilerinin de katıldığı tartışmada Soma Madencilik'in işçilere iş başı yapmalarına yönelik bildirimlerinin kabul edilemez olduğu vurgulandı. İşçiler bir aydır bekletildiklerini, iş tanımı yapılması, taşeronun yasaklanması gibi taleplerinin takipçisi olacaklarını dile getirdiler.

Yatağan direnişi sürüyor, Türk-İş tedirgin, devlet korkuyor!

Ankara: Yatağan işçilerinin 10 Haziran günü Türk-İş Genel Merkezi'ni işgal etmesiyle olağanüstü toplantı kararı alan Başkanlar Kurulu'nun yaptığı toplantıda işçileri tatmin eden bir karar alınmazken, son ihalenin yapıldığı Özelleştirme İdaresi Başkanlığı'na yür-

mek isteyen işçileri polis yığınağı karşıladı. Direnişe Türk-İş Başkanları'nın işçileri sokak ortasında bırakıp kaçması damga vurdu. İhalenin sonuçlanması ardından işçiler Kurtuluş Parkı'ndaki nöbeti sonlandırdı ve Yatağan ile Milas'a geri döndü. 10 işçi ise Türk-İş binasında kalmaya devam edecek.

Termik santraller ve madenlerle ilgili son ihalenin bugün yapılacağını ve Türk-İş Başkanlar Kurulu'nun bugün toplanacağını haberinin alınmasıyla sabah saatlerinden itibaren birçok yerden maden, termik santral işçileri ve Yol-İş işçileri Türk-İş binasına gelmeye başladı. Aralarında **Partizan** ve **YDG'nin** de olduğu çok sayıda kurum da destek için Türk-İş önündeki bekleyişe dâhil oldu. Toplantı süresince işçiler adına yapılan konuşmalarda hükümetin torbalarından kedi, fare çıktığı ve torbaların işçi sınıfı için fos çıktığı belirtilerek "*Sonuç alana kadar Ankara'dan dönmeyeceğiz*" dendi. Ayrıca Soma katliamı hatırlatılarak "**Ya öyle öleceğiz ya böyle öleceğiz**" denildi. Konuşmalarda Türk-İş yönetimine de seslenilerek; "*Yöneticilerimizin arkasındayız. Onlardan daha kararlı kararlar istiyoruz. İşçiler artık sokağa çıkmak istiyor*" denildi.

Toplantının ardından bina önünde bir açıklama gerçekleştirildi. Türk-İş yöneticilerinin Yatağan işçilerinin kararlılığından duydukları tedirginlik açıklama için kapı önüne geldiklerinde yüzlerin-

den okunuyordu. Açıklamada toplantıda bir eylem programı belirlendiği ve bunu da Özelleştirme İdaresi önüne giderek orada açıklayacakları belirtildi. İşçiler ise hemen değil de, polisin yığınak yaptığı yere gidilerek orada bir açıklama yapılmak istenmesine tepki gösterdi. Ancak daha sonra hep birlikte ihalenin yapıldığı Özelleştirme İdaresi Başkanlığı'na gidildi.

Polis ihalenin gerçekleştirileceği Özelleştirme İdaresi Başkanlığı önüne sabah saatlerinden itibaren yığınak yapmıştı. İşçilerin önü Cemal Gürsel Caddesi'nde kesildi. Türk-İş başkanıyla polisler tarafından yapılan konuşmada açıklamanın yapılacağı yer konusunda anlaşılma da, işçiler kendi belirledikleri yerde açıklama yapmak istediklerini söyleyerek tepki gösterdi. Ancak yine polisin ve sendika yönetiminin dediği oldu. Başkan Yatağan işçilerini hiç yalnız bırakmadıklarını belirterek "*bugün de buradayız, yarın da yanındayız*" dedi. Ardından belirledikleri eylem programına herkesin noksansız uyması gerektiğini söyledi. İşçiler de "**Silkele başkan düşecekler**" sloganını haykırdı.

Açıklanan eylem programının 2 saatlik iş bırakma şeklinde olmasının tepki toplamasının ardından "*şalteri indirelim*" sesleri yükseldi ve "**Şalter incek, bu iş bitecek**" sloganı atıldı. Ardından tepki alan Türk-İş başkanları polislerin içinden geçerek eylem alanından

kaçtı ve "*yalnız bırakmadık*" dedikleri işçileri alanda yalnız bıraktı. Türk-İş Başkanları alandan kaçarken bir Partizan okuru yanlarına gidip onları tuttu ve "*İşçiler burada, siz nereye gidiyorsunuz?*" dedi. Başkanlar ise tepkiye karşılık "*Demagoji yapma, açıklamamızı yaptık! İşimizi bitirdik, gidiyoruz*" yanıtını verdi ve alandan çıktı.

Maden-İş Yatağan Şube Başkanı **Süleyman Girgin**, "*Bizim mücadelemiz, özelleştirmeden sonuç alınca kadar devam edecektir*" dedi. Yatağan ve Milas'ta termik santrallerin önünün kapanmış olduğunu belirten Girgin, "*Bundan sonra her gün eylem var ve ilk oturma eylemimizi de burada başlatacağız*" diyerek barikatın önünde oturdu.

İşçiler belli bir süre sonra ihalenin sonuçlandığı ve Elsan Elektrik'in ihaleyi aldığı haberini alınca ayağa kalkarak caddenin sağ tarafından Özelleştirme Dairesi'ne gitmek istedi. Polisin gazlı saldırısı gerçekleşirken, işçiler de oradan gitmemekte diretti ve bu sefer de TOMA ve çevik kuvvet önüne yattı. Polis ise defalarca dağılma anonsu yaptı ve işçilere desteğe gelen devrimcileri, gençleri kastederek "*marjinal grupların ortalığı karıştırmak istediğini ve yolu kapattığını*" söyledi. İşçiler ise "*Ne marjinali! Biz işçiyiz, yolu işçiler kapatıyor*" diyerek tepki gösterdi. Barikata yüklenirken 2 işçi gözaltına alındı.

İşçiler bir süre daha cadde üzerinde bekledikten sonra Kurtuluş Parkı'nda günlerdir direndikleri yere giderek burayla vedalaşmak istedi ancak polis onu da engelledi ve Kolej Meydanı'nda kitlenin önü kapatıldı. İşçilerin açıklamayı Güvenpark'ta yapma kararı yapılan pazarlıkla Sakarya Meydanı'na çekildi. Yapılan basın açıklamasında polisin baskısı teşhir edildi ve kendilerine günlerdir destek veren herkese teşekkür edildi. Açıklama yapan Girgin, işçilerin memleketlerine döneceklerini ve Türk-İş binasında ise 10 işçinin kalacağını duyurdu.

DDSB, direnişteki M&T işçilerinin yanında!

Kartal: **Devrimci Demokratik Sendikal Birlik** (DDSB) 14 Haziran'da Gebze'de bulunan M&T fabrikasındaki direnişi ziyaret etti. Ziyarette patron, fabrika içinde polis bekletirken işçilerin çay saatinde çıktıkları bahçe kapılarını da kapattı. "**M&T İşçisi Yalnız Değildir**" yazılı DDSB imzalı pankart açılan yürüyüşte sık sık "**M&T işçisi direnişin simgesi**", "*Susma haykır, sendika haklıdır*", "**Zafer direnen emekçinin olacak**", "*Birlik,*

mücadele, zafer" vb. sloganlar atıldı.

Fabrikanın Enjeksiyon Müdürü **Engün Gökçöz**'ün kapıları kapattırmasının ardından direnişteki işçiler ve DDSB'liler ise işçilerin çaya çıktıkları diğer alana geçtiler. Ancak burada da kapıların yine aynı müdürün emri ile kapatıldığını gören işçiler, içerideki arkadaşlarına ajitasyon yaparak ve sloganlar eşliğinde çadır alanına yürüdü.

Burada ilk konuşmayı yapan Birle-

şik Metal-İş Gebze Şube Başkanı **Necmettin Aydın** M&T'deki direnişin Soma Katliamı'nın 2. günü başladığına değinerek yaşanan işten çıkartmaların da bir nevi işçi katliamı olduğunu altını çizdi. Daha sonra ise DDSB adına gerçekleştirilen konuşmada, egemenlerin işçi sınıfının sendikal haklarına ve demokratik taleplerine yıllardır saldırmayı sürdürdüğü ve işçi sınıfını örgütsüzlüğe mahkum edilmek istendiği vurgulanarak DDSB'nin direnişi desteklemeyi sürdü-

receğinin altı çizildi. **İsyân Ateşi**'nin türkülleri ile renklendirdiği direniş çadırında DDSB ve işçi sınıfı mücadelesi üzerine sohbet edildi.

Okmeydanı EAH'ta direniş sürüyor

H. Merkezi: İstanbul'da Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde sendika haklarının gasp edilmesi ve Soma katliamını protesto ettikleri için işten atılan Dev Sağlık-İş üyesi

8 taşeron işçi direnişin 21. gününde eylem gerçekleştirdi. 11 Haziran günü hastane önünde yapılan eylemde yapılan açıklamada bir yandan taşeron işçileri için yasa çıkardı-

ğını söyleyen hükümetin diğer yandan Okmeydanı'nda, Kocaeli ve Alanya'da taşeron işçileri işsiz bıraktığına değinildi ve "Atılan bütün işçiler geri alınincaya kadar direniş devam edecek" denildi.

Tarım arazilerinin toplulaştırılması ya da YAĞMA

Tarım alanlarının toplulaştırılmasına dönük yasa meclisten geçti. Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı'nın 8 yıldır üzerinde çalıştığı yasa Türkiye açısından köylülüğün mülkiyet sorunundan etkileyecektir. Tarımsal alanların bir kültür olduğunu ve korunması gerektiği yönlü açıklamalar eşliğinde çıkarılan yasa esas en baştan belirtmek gerekir ki tarımsal üretimi korumayı değil küçük üreticinin topraksızlaşmasını getirecektir.

Ülkemizde tarımsal araziler oranlamasında 1913-1981 yılları arasında toprağını kaybeden aile sayısı 3.5 kat artmıştır. DPT (Devlet Planlama Teşkilatı) verilerine göre, 1913 yılında yüzde 8 olan topraksız aile sayısı, 1927'de yüzde 17, 1950'de % 19.4, 1968 yüzde 17.5, 1973'de yüzde 21.9, 1981'de yüzde 27.2'ye yükselmiştir. Yapılan kanun değişikliği, eşitsizlik ve adaletsizliğe çare üretmiyor. Aksine toplulaştırma yasası ile sorun daha da büyüyecek.

Kanuna göre, asgari tarımsal arazi büyüklüğü, bölge ve yörelerin toplumsal, ekonomik, ekolojik ve teknik özellikleri gözletilerek Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı'na belirlenecek. Belirlenen asgari büyüklüğe erişmiş tarımsal araziler, bölünemez eşya niteliği kazanacak. Asgari tarımsal arazi büyüklüğü; mutlak tarım arazileri, marjinal tarım arazileri ve özel ürün arazilerinde 2 hektar, dikili tarım arazilerinde 0.5 hektar, örtü altı tarımı yapılan arazilerde 0.3 hektardan küçük belirlenmeyecek. Ayrıca kanundaki,

"Bakanlık, asgari tarımsal arazi büyüklüklerini günün koşullarına göre artırabilecek" ibaresi ile toprak ölçeği Bakanlığın tercihi ne terk ediliyor.

Yasa değişikliğindeki amaç, tarım arazilerinin toplulaştırılması, tarımsal üretim ve kalkınmanın artırılması olarak belirtiliyor. Bu neticede üretici köylü lehine çıkan sonuç girdi fiyatlarında yaşanacak düşüştür. Zira bu doğrudur. Ancak ne var ki toplulaştırma tarımsal verimliliği artırmayacaktır. Toprak ölçeğinin büyümesi il tarımdaki makineleşme kaçınılmaz olarak ortaya çıkacaktır. Endüstriyel tarımın toprak verimliliğini yarı yarıya düşürdüğü bir gerçektir. Bu yapılan birçok bilimsel açıklamalarla ispatlanmıştır. Buna en somut örnek GDO'lu tohumların, toprağa verdiği zarar ve toprağı bağımlılaştırmasıdır. Endüstriyel tarımda kullanılan hibrit tohum ve kimyasal gübre toprağın vasfını bozuyor. Kimyasal ilaçlar da, toprağı ve suyu kirliliyor.

Yasa ile birlikte miras kalan tarım arazileri paylaşırılamayacak. Yasa içinde en dikkat çekici olan ise küçük üreticinin üretimden alıkonulmasıdır. Yasa

ile küçük üreticinin toprakları toplulaştırılacak. Toplulaştırılmayan arazilere tarımsal üretim sertifikası verilmeyecek, destek alamayacak. Öte yandan ÇKS (Çiftçi Kayıt Sistemi)'ne kayıt olmayan üreticiler bu haktan tamamen men edilecek. Tefeci ve tüccarı olumlu etkileyecek bu yasa yolsuzluğun önünü açacak. Büyük toprak sahiplerinin oluşmasına neden olacak olan yasa aynı zamanda gezici tarım işçiliğini de artıracak.

Her alanda olduğu gibi bu yasada da kadının emeği görünmez kılınmakta ve kadının mülkiyet hakkı tali bir alana yerleştirilmektedir. Tarım arazilerini mirasa konumaktan çıkaran uygulama kapsamında araziler çiftçilikle uğraşan en büyük erkek kardeşe devredilecek. Eğer büyük kardeş tarımla uğraşmıyorsa aile içinde tarımla uğraşan erkek kardeşe verilecek. Erkek kardeşlerden tarımla uğraşan yoksa kadına tarlalar verilecek. Ancak bu verilen pay kadının evlilik durumunda eşinin denetiminde olacak. Bu ise şu madde ile garanti altına alınmaktadır; "Kız evlada tarlalar verilerek damatların araziye işletmesi..."

Emekçinin Gündemi

15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişinin Işığında Mücadeleyi Büyütelim...

Tarih; bundan tam 44 yıl önce, 15-16 Haziran 1970'te işçilerin kararlı ve militan bir duruşla egemenlere nasıl boyun eğdirdiğinin destanına tanıklık ediyordu bu topraklar. '60'lı yıllar işçi, köylü, öğrenci vb. toplumsal muhalefet odaklarının sisteme karşı kendiliğinden tepkilerinin geliştiği bir süreç olmuştur. Dünya genelinde kabaran anti-emperyalist, anti-faşist dalgaya paralel olarak ülkemizde de bu yıllarda sınıf çatışmaları şiddetlenmekteydi. 15-16 Haziran büyük işçi direnişine; Derbi Lastik, Sungurlar, Singer, Alpagut-Gunter, Türk Demirdöküm, Gamak Motor gibi iş yerlerinde gerçekleşen grev ve işgaller gibi birçok eylemin yaşanmış olduğu bir süreçle gelindi. '70'yi yıllardaki genel olarak mücadeledeki yükseklik işin önemli yanını oluştururken mücadeleye olan inanç ve kararlılıkta, büyütme ve yükseltmede önemli etkisi olmaktaydı. Şimdi bulunduğumuz süreç aynı koşulları oluşturmamakla birlikte yıllardır mevcut bulunan hakların budanmasının yarattığı baskı küçük küçük karşı koyuşlar ve mücadeleler yaratmaktadır.

Bugün ülkemizde işçi sınıfının mücadelesinin ülkenin politik gündemine etkisi zayıf görülse de ve sınıfsal mücadele arka planda bırakıldığında kıpırdamaların giderek büyüdüğünü görebiliriz. İşçi sınıfının ekonomik, demokratik, sosyal mücadelesinin siyasal mücadele ile ilişkisinin zayıf olması, sendikal örgütlenmelerin zayıflığı ve işçilerin mücadelesinin genellikle işyeri temelinde güvencesiz çalışmalarının sonuçlarına yönelmesi genel politik düzeye etkisini de sınırlandırmaktadır. 1980 sonrası kurulan yasal düzenleme ile grev hakkının sınırlandırılması, birçok grev türünün yasaklanması ve yasal grevin de bir dizi prosedüre bağlı hale getirilmesi nedeniyle greve çıkan işçi sayısı '70'li yıllara göre görece düşüktür ve işçilerin mücadelesinde baskın bir karaktere sahip değildir. Ancak kriz dönemlerinde ve özellikle 2013 yılında yasal grevlerin sayısında ve niceliksel katılımı ciddi bir artışın olduğu görülmektedir. On binlerce tekstil işçisinin, metal işçisinin ve birçok sektörde yaşanan grevlere karşı grevlerin doğrudan işyerine odaklı, mümkün olduğunca pasif yöntemlerle yürütülmesi birleşik mücadeleye evirilmemesi ülke gündeminde etkisini oldukça zayıf kılmıştır.

İşçi sınıfının mücadelesinde en baskın mücadele yönteminin direnişler olduğu görülmektedir. Bu direnişler genellikle güvenceli şartlarda çalışmak için sendikalaşan işçilerin işten çıkarılmaları üzerine işyeri önünde başlattıkları mücadelelerdir. Direnişler genellikle işten çıkarılanların işe alınması ve sendikaların tanınması amacıyla gerçekleşmektedir. Bu direnişler militan ve inatçı yönüne de sahiptir ve yasal grevlere nazaran genellikle kamuoyu çalışması daha yoğundur, en azından ilgili kitleler nezdinde rahatlıkla gündemleşebilmektedir. Ayrıca özellikle yabancı tekellerde ve bu tekellerin tedarikçilerinde yapılan direnişlerde uluslararası dayanışma kampanyaları da gündeme gelmekte ve işçi hakkını ihlal eden firma hem işçiler hem kamuoyu hem de müşteriler nezdinde zor duruma sokulmaya çalışılmaktadır. Bu baskının etkisiyle başarı elde eden işçi direnişleri oldukça fazladır. UPS, DHL direnişleri en kitlesel başarılı direnişlere örnektir.

Ancak belirtmek gerekir ki direnişler normalde işçi örgütleri ve işçiler açısından istenen, arzu edilen mücadeleler değildir. Adı üzerinde direnen, savunan bir hatta gerçekleşmektedir. Bir saldıya verilen cevaptır. Fabrikada sürdürülen sendikal çalışmanın açığa çıktığının, deşifre edildiğinin ve birçokunda isabetli şekilde öncü işçilerin fabrika dışına çıkarıldığı, fabrika içinde de bir korku ortamının yaratıldığı bir süreçtir. 15-16 Haziran yıldönümü bu sürecin de anlaşılması bakımından önemlidir. İşçi sınıfı mücadelesinde kıpırdamalar olurken sınıfın dünden bugüne dair mücadele deneyimleri olmadığı görülmektedir.

Bu aynı zamanda kazanımların da görülmemesi ve anlaşılması anlamına gelmektedir. Sistemin en çok yaptığı sınıfın biling kaybına uğratmasıdır. İşçi sınıfı için bugün 15-16 Haziran gibi önemli bir direniş ve mücadelenin hiçbir sonucu sınıfın belleğinde ve bilincinde yok. Bu nedenle sınıf içindeki çalışmada ve 15-16 Haziran sürecinin anlaşılmasını ancak bugünkü mücadele süreci ile bağ kurularak oluşturulmalıdır. Bu işin en önemli sorumluları olan sendikalar taşıdıkları işbirlikçi anlayışları nedeniyle geçmişteki bu tarihin unutulmasında önemli rol almaktalar. Ancak sınıf dünden öğrenmese de yaşadıkları yeni yol ve yöntemler öğretiyor. Bugün tam da Soma gerçeği ile kendi kurumlarına sahip çıkmaktalar. Bu durum son Yatağan işçilerinin Türk-İş işgali ile de daha ileri noktaya taşındı. Ancak unutmamak gerekiyor; Su uyur işbirlikçi sendikacılar uyumaz. Sorun ortakları oldu mu hemen eylemci kesilirler.

Sessiz ve işbirlikçi sendikalar harekete geçiyor. İşbirlikçiler yükselen ve kendilerine yönelen tepkiyi azaltmak, göz boyamak, sınıfın tepkisini düşürmek için eylem kararları almaktalar. Soma'dan sonra Yatağan işçilerinin Türk-İş'e yönelik tepkisi sınıfın sendikalarda işbirlikçilere karşı atılan adımdır. Bu nedenle hareketin önünü kesmek için göz boyama sürecine karşı mücadeleyi daha da yükselmeye çıkarmalıyız. Bu aynı zamanda sınıfa olmayanlardan da ayrışmayı yaratır.

Seyitömer'de işçiler geri alınana dek!

H. Merkezi:

Kütahya Çelikler Seyitömer Linyitleri İşletmesinde işten atılan 18 işçinin geri alınması için enerji işçileri eylem yaptı. İşten atılan işçilerin geri alınması için çadır kuran işçiler talepleri kabul edilene kadar eylemlerine devam edeceklerini belirtiyorlar.

İş durdurma eyleminin ardından işletmenin ekonomik sorunlarla karşı karşıya kaldığı ve stoklarla ayakta durduğu gelen bilgiler arasında. Stokların erimeye başladığı bugünlerde işçiler "ya arkadaşlarımızı alırsını ya da işletme kapanır" diyorlar.

Şişecam'da grev kapıda

H. Merkezi: Kristal-İş Sendikası'nın Şişecam'a bağlı iş yerleri için sürdürdüğü 24. dönem TİS görüşmelerinden bir sonuç çıkmaması üzerine sendika grev kararı aldı.

Grev kararı, 20 Haziran 2014 Cuma günü uygulamaya konulacak. Grev uygulaması, Şişecam'a ait Paşabahçe Cam Sanayi A.Ş. (Kırklareli, Mersin, Eskişehir Fabrikaları), Anadolu Cam Sanayi A.Ş. (Mersin fabrikası), Trakya Cam Sanayi A.Ş. (Trakya Düz Cam, Trakya Otocam ve Mersin Fabrikaları), Anadolu Cam Yenişehir Sanayii A.Ş., Trakya Cam Yenişehir Sanayii A.Ş. ve Cam Elyaf Sanayi A.Ş. gibi 6 Şirkete bağlı 10 işyerinde hayata geçirilecek.

Ölümsüzlüğün adı; LİCE

Saat öğlen 11, Lice sokaklarındayız; her yer kapalı ve hüzünlü. İnsanlar konuşmuyor, moralleri bozuk ama öfkeli, direnişten taviz vermiyorlar çünkü biliyorlar ki ne kadar direnirsen düşman o kadar çaresiz kalır. Hastaneye doğru iniyoruz, bahçe insanlarla dolu. Devlet faşizmine kan yetmiyor, bir yenisi daha eklendi yitip gidenlere.

Yüksek zırhlı araçlarla gelen katiller hastane kapısına yaklaşırken öfkeli ve hüzünlü gençleri yatıştırırlar yine hüzünlü ama daha az öfkeli yetişkinler oluyor. İnsanlar daha fazla acı görmek istemiyor evet ama hesap sormadan da yaşanmayacağını biliyor. Acılı zılgıtlar yükseliyor cenazeler çıkarken ve herkes araçlara doluşarak o şehitler için son, mücadele için sonsuz görevlerini yerine getirmek üzere Lice Şehitliği'ne doğru yola çıkıyor.

Mola verdiğimiz bir yerin köşesinde hıçkırarak ağlayan bir ana yüreğimizi dağılıyor ve onu teselli edip söz veriyoruz gücümüz yettiğince ve sonuna dek acın acımız, mücadeleden mücadelemizdir diyoruz. Yolda öncelikle taziye çadırını ziyaret ediyoruz acıyı paylaşıp yok etmek için. Sonra şehitliğin birkaç km ötesinde araçlardan inip kalabalık arasında ilerliyoruz. Anlıyoruz ki yanlarından geçtiğimiz bastonlu dedeler, hasta nineler ve gözleri umut dolu çocuklar, gençlerin azmi tükenmedikçe bu kavga bitmez.

Uzun ve yorucu ama ilerledikçe içimizi umutla dolduran yolun sonuna geldiğimizde şehitliğe giriyoruz ve yapılan hazırlıkların ardından insanlar hep bir ağızdan marş söyleyerek ilk selamlamayı yapıyor özgürlük şehitleri için. Sonra herkes susuyor ve her şey duruyor adeta çünkü 3 özgür yürekli insan beliriyor uzaklardan, evet gelenler halkın gerillaları. İçlerinden biri kitleye konuşmayı Kürtçe yapıyor ve herkes onu dinliyor. Diyor ki ne bu şehitlerimiz ne de öncekiler boşuna yitip gitmedi, onlar dünyanın en kutsal amacı için halkı uğruna kendilerini feda eden yiğit savaşçılardır ve bizim mücadele kararlılığımız karşısında hiçbir güç duramayacaktır.

Sonra konuşmaları bitiyor ve halk, onurlu evlatlarını tekrar özgürlük coğrafyalarına uğurluyor. Defin töreninin ardından bir kısım dönüş yoluna koyulurken bazıları açıklıklarını kazanlarda hazırlanmış yemeklerle dindirip sohbet ediyorlar ve artık hepsi daha güçlü görünüyor. Çünkü onlar hep birlikte bir şey yapmanın tadına vardılar tekrar. Dönüş yoluna geçerken bizler de yorgunuz ama deneyimleme şansına sahip olduğumuz bu anlamlı günün bizlere kattığı mücadele kararlılığı ve umut, yaşadığımız tüm yorgunluğu siliip atmamıza yetiyor. 90'larda yakılan, yerle bir edilen Lice ve onun onurlu halkı bizlere ölümsüzlüğü Phoenix (Anka) kuşu misali çağırıyor. Aslında devlet faşizmi Lice'de yenildi ve çaresiz kaldı çünkü Lice'nin yenilmezliğini ve ölümsüzlüğünü artık katil cellâtlar da keşfetti.

(Bir okur)

Cumartesi Anneleri, 481. kez buluştu

İstanbul: Cumartesi Anneleri 14 Haziran'da 1994'te gözaltında kaybedilen **Vecdin Avcil** için buluştu. İlk olarak Lice'de kalekol yapımına karşı direnişte hayatını kaybedenlere değişti. Murat Yıldız'ın ablası **Hanife Yıldız** söz alarak "*Bizim artık bu devletten beklentimiz yok. Yaptıkları göz-*

zümüzün önünde" dedi.

Hayrettin Eren'in kızkardeşi **İkbal Eren** ise 15 Haziran'ın babalar günü olduğunu belirterek katillerin kanlı ellerini evlatlarına nasıl uzatacaklarını, evlatlarından katil olduklarını nasıl saklayacaklarını sordu. Mardin Derik'te gözaltında kaybedilen Vec-

din Avcil'in abisi **Behçet Avcil** söz alarak Avcil'in mezarının 2012'de bulunduğunu ancak devletin 2 yıl boyunca cenazeyi vermediğini ifade etti, "*AKP 75 Kürt milletvekilim var diyor, ancak o milletvekilleri Kürt olduklarını bile açıklayamıyorlar*" dedi. Ardından Avcil'in oğlu Yasin'in gönderdiği mektup ve haftanın açıklaması okundu.

Egemenlerin "yiğitliği"!

Lice katliamında hayatını kaybeden Kürt genci **Ramazan Baran**'ın cenaze töreninin dönüşü sırasında kitlenin içerisinde 16 yaşında bir gencin TC bayrağını hava kuvvetlerine ait garnizon bahçesindeki direktten indirmesi kimi protestolara neden oldu. Daha evvel izlediğimiz bir film sahnesini yeniden izler gibi (aslında "bayrak duyarlılığı"ndan ziyade temelde Kürt düşmanlığını ideolojik nosyonlarında taşıyanların organizasyonuyla gerçekleşen) bu protestoları izledik. Milliyet sembolü olması anlamında milliyetçi saiklerle bayrağın sahiplenilmesi anlaşılabilir bir olgu.

Söz konusu eylemleri organize edenlerin değil, fakat bu eylemlere katılanların önemli bir kısmının bahis açtığımız duyarlılık çerçevesinde bu eylemlere katıldığı söylenebilir. Eylemleri organize eden faşistler açısından ise "bayrak duyarlılığının" esasta bir maskeden ibaret olduğu belirtilmelidir. Zira bu ve benzeri "duyarlılıklar", sadece ve sadece, söz konusu olan, devlet tarafından bin bir türlü zulme uğrayan kesimlerden -güya onlar için- "kutsal" olana bir hareket olduğunda açığa çıkmaktadır. Diğer durumlarda aynı duyarlılığı görebilmek mümkün değil. Belki gerçekten milliyetçi saiklerle herhangi bir "kutsal" sahiplenilenleri memnun etmek bağlamında homurdanırlar, o kadar.

Bu durumun bariz örneklerinden biri de son dönem gerçekleşen gelişmelerde açığa çıkmıştır. Başbakan T. Erdoğan, AKP grup konuşmasında alışıldığı üzere birbiriyle taban tabana çelişen sözleri sanki bunda hiçbir gariplik yokmuş gibi sıraladı. Bunlar içerisinde milliyetçilere oynayan "*16 yaşında da olsa o direğe çıkmanı indireceksin*" sözleri öne çıktı. Daha dün "kaçırılan çocuklar" palavrasını atarken "akıttığı" timsah gözyaşları henüz kurumamıştı halbuki!

Benzer şekilde kafası pek çok ko-

nuda karışık olduğu halde Kürt ulusal sorununda net bir düşmanlıktan şaşmayan CHP Genel Başkanı'nın açıklamaları geldi. Devlet Bahçeli ise çitayı yükseltip "*alının çatından vurmaktan*" bahsetti.

TC; muhalefetiyle hükümetiyle çok netti sorun karşısında! Kah katillerin, kah çeşitli yoz, devlet beslemesi çetenin, uyuşturucu satıcısının elinde "dalgalanan" bayrakları nasıl olur da indirilirdi? Bunun hesabının sorulması gerekirdi! 16 yaşında bir genç mi? Fark etmez alınının çatından vurmak icap ederdi!

Çok değil birkaç gün sonra IŞİD Musul'u ele geçirdi ve ardından da TC'nin Başkonsolosluğunu işgal ederek 30'u dışına kadar silahlı, "*bir hafta yetecek mühimmatlı*" (STV Haber, 12.06.14) özel hareketçi olmak üzere 49 kişiyi esir alıp TC bayrağını indirdi. Yerine de kendi bayrağını astı. Şimdi nasıl teslim olunduğunun teorisini üretmekle meşguller. Tam "*askerler direnme kararı almıştı*" ki... ah o başkonsolos "*silah kullanmayın*" (STV Haber, 12.06.14) demeyecekti, o vakit görecektiniz bizi... "Bomba tehdidi" (A Haber, 12.06.14) olmayı zor girerlerdi o konsolosluğa...

Daha evvel basına sızan TC Dışişleri Bakanlığı'ndaki "çok gizli" Suriye görüşmesinde "*abi uçak sokmakla tank sokmak aynı olmuyor mu ya*" mealinde cümleleriyle, kahve muhabbeti tadında, elbette akademisyen kimliğiyle soruna müdahil olan "tank sevda" Davutoğlu topa sert girmemek gerektiğini biliyordu. "*Yapacağımız her açıklamaya oradaki vatandaşlarımızın sağlığı açısından dikkat etmeliyiz*" (12.06.14, Haber Bültenleri) diyerek duyarlılığını ortaya koydu.

Türk egemen sınıfları şimdi sus-

pus. "Uluslararası toplumun" yani emperyalist ağa babalarının desteğini aramakla meşguller. Karşılarında kendileri gibi savaş hukukunu hiçe sayan bir güç olunca alabildiğine "duyarlılar".

Oysa TC karşısında ezilen bir ulus, ezilen bir mezhep olduğu zaman çok nettir, öyle asker canı falan da düşünmez. Karşılarında savaşın ahlakına uyan silahlı örgütler olsaydı esip gürlürlerdi! Zira bilirlerdi kendileri uçakla falan vurmazlarsa bu türden örgütler esir alma durumlarında esirleri vurmazlar. Onlarca örneği vardır. Hatta bunlardan birinde dönemin İçişleri Bakanı M. Ali Şahin, PKK tarafından esir alındıktan sonra serbest bırakılan askerler için "*böyle dönemceklerine hiç dönmesele, içime sinmedi*" mealinde açıklamalarıyla gündem olmuştu. Bakalım IŞİD'in elinden kurtulursa özel hareketçiler için de aynı sözler söylenecek mi?

Herkes hatırlayacaktır ünlü "çuval" olayını. ABD askerleri yine Irak'ta başlarına çuval geçirerek TC askerlerini esir almıştı. Elbette TC'nin "intikamı" gecikmedi. "Kurtlar Vadisi Irak" filminde Polat Alemdar karakteri çuval olayının intikamını hiç acımadan aldı... Mesela, zaten bir haftalık çatışmaya yetecek mühimmatı teslim olarak IŞİD'e hediye eden egemenler, zaten Rojava'da IŞİD katliamlarına ortak olan egemenler, bir tır daha silahla konsolosluk çalışanlarını kurtarabilir. Sonra da Polat Alemdar'ı salarsınız IŞİD üstüne olur biter...

Hasta tutsaklar için eylemler sürüyor

Ankara

Hasta Mahpuslara Özgürlük İnişiyatı'nın hasta tutsaklarla ilgili her hafta yaptığı eylemlerin 13.sü 14 Haziran günü gerçekleşti. Eylem artan faşist saldırılardan kaynaklı Güvenpark'ta değil, Sakarya Caddesi'nde gerçekleştirilirken 2 adet adli tıp raporu olmasına rağmen serbest bırakılmayan **Ergin Aktaş**'ın derhal

serbest bırakılması gerektiği belirtildi. **İstanbul**

İHD İstanbul Şubesi Cezaevi Komisyonu hasta tutsaklar için 117. F oturumunu 14 Haziran günü gerçekleştirdi. Eylemde hasta tutsak **İsmet Çardak**'ın durumu ele alınırken yapılan açıklamada F tipinin 12 Eylül Darbesi ile beraber toplumun bütün kesimlerine yayarak uygulandığı belirti-

lirken F tipinin insanın kişiliğini yok etmek amacı taşıdığına, davranış değişikliği yöntemleri üzerine yapılan deneyler sonucu uygulamaya sokulduğuna dikkat çekildi.

Açıklamada Çardak'ın durumuna ilişkin de 2000 yılından bu yana kas hastası olduğu ve hastalığının tedavisi olmadığı gerekçesiyle ring aracına geri konulup hapisaneye götürüldüğü belirtildi ve serbest bırakılması talep edildi.

KEİG RAPORLARI (2): Bakım ve eğitim hizmetlerine yönelik çalışmalar

KEİG tarafından düzenlenen toplantıda, söz bu kez erken çocukluk bakım ve eğitim hizmetlerine yönelik KEİG Platformu çalışmalarına geldi. Kadınlar, çalışmalarını sırasında yaşadıkları deneyimleri anlattıklarında devlet ve kurumlarındaki bu konudaki baştan savmacılığı ve bürokrasiyi (hem de erkek egemenliğinin oldukça yoğun hissedildiği bürokrasinin) net bir şekilde görmek mümkün. Hele de anlatımlardaki; işyerlerinin kreş ve emzirme odası açma zorunluluklarını yerine getirip getirmediklerini tespit etmek üzere ilgili kurumlara bilgi edinme başvurusu yapan kadınlara verilen "sizi ilgilendirmez" türünden trajik-komik yanıtlar, kadınları bir taraftan da kahkahalara boğuyordu.

Aslında KEİG, bu çalışmayı; geçen yıl **Kreş Haktır Platformu**'nun başlattığı erken çocukluk bakım ve eğitim hizmetlerini konu alan kreş kampanyasını, bu yıl da sürdürme amacını taşıyor. Kendisi de Kreş Haktır Platformu'nun kurucu ve üyelerinden olan KEİG Platformu, bu hizmetlerin yaygınlaştırılmasının kadınların hayatlarını ve istihdama katılmalarını doğrudan etkilediğini ve bu noktada son derece önemli olduğunu savunduğu için öncelikle ihtiyacın belirlenmesini ve düzenlemelerin ona göre yapılmasını önemsiyor.

Bu çalışmalar kapsamında ilk olarak üyelerinin bulunduğu 13 ilde (Adana, Amed, Ankara, Antalya, Bursa, Çanakkale, Denizli, İstanbul, İzmir, Mersin, Riha, Trabzon, Wan) halihazırdaki durumun ne olduğunu, var olan hizmetlerin nicel ve nitel durumlarını belirlemeye giriştiler. İşyerlerinin kreş ve emzirme odası açma zorunluluklarını yerine getirip getirmediklerini, bununla ilgili bir denetim olup olmadığını tespit etmek üzere ilgili kurumlara bilgi edinme

başvuruları yapan kadınlar, ayrıca, merkezi ve yerel yönetimlere ait kreşlerin durumlarını araştırdılar.

SGK İl Müdürlükleri, İl Teftiş Kurulları ve İŞKUR İl Müdürlüklerine başvuran kadınlar var olan yasalara göre 150 üstü kadın çalıştıran işyerlerinin sayılarını, kreşlerinin olup olmadığını, 100 üstü kadın çalıştıran işyerlerinin sayılarını ve emzirme odasına sahip olup olmadıklarını, denetimin yapılıp yapılmadığını soran kadınlara ya cevap verilmedi ya da bu kurumlar kendi tercih ettikleri soruya cevap verdiler. Kadınlar bu yüzden başvurularını bu illerde yasa gereği kreş açmakla yükümlü olan işyerleri sayısını saptamak ve yasal koşulun iller düzeyindeki geçerliliğini ölçmek ile sınırlandırmak zorunda kaldılar.

Hem bilgi vermezler hem denetim yapmazlar!

Oldukça uzun ve zahmetli sürecin sonunda yanıt alınabilen tüm illerde genel olarak 100 ve 150 üstü kadın çalışanı olan işyeri sayısının oldukça düşük olduğu görülüyor. Ki zaten ülkedeki işyerlerinin neredeyse % 80'inde çalışan işçi sayısı 100'ün altında... Kadınların topladığı SGK genel verilerine göre 100 üzeri toplam çalışanı olan işyeri sayısı Adana'da **263**, Ankara'da **1.026**, Çanakkale'de **54**, Denizli'de **207** iken 100 üzerinde kadın çalışanı olan işyeri sayısı ise Adana'da **65**, Ankara'da **367**, Çanakkale'de **12**, Denizli'de **96**.

Kadınlar, emzirme odası ve kreş açma zorunluluğu olan bu işyerlerinin kaçının bu zorunluluğa uyduguyla ilgili sorularına da yanıt alamadılar. Ancak yine de sınırlı da olsa elde edinilen bilgilerden açığa çıkan şu ki; Türkiye'de genel olarak hem 100 ve 150 üzeri kadın çalışanı olan işyeri sayısı oldukça düşük hem de bu işyerlerinin verdiği kreş ve emzirme odası hizmeti yok denecek kadar az. Gerekli denetimler de yapılmıyor. Bu durum, bir milletvekilinin kreş sorununa ilişkin soru önermesine cevap veren Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik'in açıkladığı rakamlardan da görülüyor. Çelik'in yaptığı bu açıklamaya göre, Türkiye'de 150'den fazla kadın çalışanı bulunan **1.658 resmi kurum** ve **7.204 özel şirket** bulunuyor. 2012 yılında 100'den

fazla kadın çalıştıran **299 işyeri** denetlenebilmiş. Denetimi

yapılan 300 işyeri arasında 127'sinde emzirme odası olması gerektiği halde 81'nin böyle bir oda kurmadığı, kreş açması gereken 172 işyerinden 76'sında ise kreş olmadığı anlaşılıyor.

Bakım hizmetinin yükümlülüğünü devlet üstlenmeli

Kadınların diğer bir araştırması da illerdeki toplam kreş, gündüz bakım evi, anaokulu ve anasınıfı sayıları ile çocuk sayıları... KEİG Platformu'nun MEB'in Milli Eğitim İstatistikleri'nden yararlanarak derlediği rakamlara göre; Adana'da 0-5 yaş arası 200 binin üzerindeki çocuk nüfusa karşılık, bakım ve eğitim hizmeti veren **591 kurum**; Ankara'da 400 binin üzerinde çocuk nüfusa, **1.318 kurum**; Antalya'da yaklaşık 200 bin çocuk nüfusa, **720 kurum**; Bursa'da yaklaşık 250 bin çocuk nüfusa, **669 kurum**; Çanakkale'de yaklaşık 30 bin çocuk nüfusa, **177 kurum**; Denizli'de 75 binin üzerinde çocuk nüfusa, **398 kurum**; Amed'de yaklaşık 230 bin çocuk nüfusa, **800 kurum**; İstanbul'da yaklaşık 1 milyon 350 bin çocuk nüfusa, **2.626 kurum**; İzmir'de 300 binin üzerinde çocuk nüfusa, **1.188 kurum**; Kocaeli'nde 150 binin üzerinde çocuk nüfusa, **450 kurum**; Mersin'de yaklaşık 170 bin çocuk nüfusa, **578 kurum**; Trabzon'da 60 bin civarında çocuk nüfusa, **325 kurum**; Riha'da yaklaşık 320 bin çocuk nüfusa, **944 kurum** ve Wan'da 160 bin civarı çocuk nüfusa, **646 kurum** düşüyor. Erken çocukluk bakım ve eğitim hizmetlerinin yeterince sunulmadığı, bu verilerden de açıklıkla ortaya çıkıyor.

Kreşlerdeki gözlemlerinde Riha-Weranşar'da bulunan belediyeye it kreşin önemli ve örnek alınması gereken bir istisna olarak KEİG, burada tüm çocuklara 09.00-17.00 saatleri arasında ücretsiz ve anadilde bakım hizmeti verildiğini, buradaki eğitimcilerin toplumsal cinsiyet eğitimi almış olduğunu aktardı.

Daha sonra bu kurumlardaki hizmetlerin niteliğini inceleyen KEİG Platformu'nun gözlemlerini şöyle özetleyebiliriz: Kreş fiyatlarının yüksek, servis gibi hizmetlere ayrı ücret ödeniyor. Buralarda ebeveynlere yönelik eğitimlerde yalnızca "annelik öğretimi"ne yoğunlaşıyor. Kapsamlı bir okul öncesi (0-6 yaş aralığı) bakım hizmeti yok. Adana-Yüreğir'de UNICEF işbirliği ile mevsimlik işçilerin çocukları için çocuk evinin açılmış olduğunu öğrendiklerini söyleyen KEİG, kreşlerde yaşanan sorunların toplamına bakıldığında bu yükümlülüğü devletin sırtlamasının ne kadar önemli ve acil bir sorun olarak önümüzde durduğunu vurguluyor. (Bitti) (Bir YDK'lı)

Göğün yarısı

Süreç, ivme düşürmeye izin vermiyor!

Yaz ayları artık kendini iyiden iyiye hissettiren, ivme düşüklüğüne izin vermeyecek bir süreçten geçiyoruz. Elbette, **mevsimlik** bir çalışma değildir hiçbir mücadele alanı, ancak özellikle de, hep altını çizdiğimiz üzere kadın faaliyetinde istikrarın önemi ortadayken ve de hem devlet hem de toplumdaki atarke tarafından sürekli bir saldırı altındayken bu ivme düşüklüğüne izin vermeme mümkün değil.

Nitekim **21-22 Haziran** tarihlerinde yapacağımız buluşma bunun bir vesilesi olacaktır. Bu tarihlerde tüm alanlardaki Yeni Demokrat Kadınlar olarak bir araya gelerek cinsel taciz-tecavüz ve kurumsallaşma üzerine tartışacak, ortak bir şekilleniş ve anlayış oluşturacağız. Ve en önemlisi de bu konularda önümüzdeki süreçte yapacağımız çalışmalar bu anlayış üzerinden şekillenecek. Dolayısıyla tartışma ve çalışmalarımızı o kadar kolektif yürütebilirsek hem buluşmamızın niteliği artacak hem de adımlarımızı ortaklaştırmak daha kolay olacak.

Özellikle kurumsallaşma konusunda her alanda artık **daha somut kararlar almanın** ve **uygulamanın** zamanını daha fazla geciktirmeden harekete geçmek durumunda olduğumuzu unutmamalıyız. Her ne kadar bu konuda sağlam bir zemine oturmaktan, deneyim kazanmadan, yapabileceklerimizi somut olarak görmeden harekete geçmenin doğru olmadığını ortaya koyarak biraz "ağırdan almış" olsak da, artık tüm bu söylediklerimizi yerine getirdiğimizi ve bir adım ileri gitmediğimizi, bir sıçrama yapmadığımız durumda emeklerimizin uçup gideceğini rahatlıkla söyleyebiliriz. Öyleyse biriktirdiklerimizi (üzerine yenilerini de katarak) artık kurumsallaşma adımlarını somutlamada kullanma zamanı gelmiştir.

Kurumsallaşma konusu bu şekilde bir ele alışı gerektiriyorken, taciz-tecavüz meselesi kadın odaklı çalışmanın her zaman en merkezindeki konulardan biri oldu ve olacak, bu nedenle de özel bir yere sahip. Psikolojik durumumuzdan yaşam biçimimize, vücut şeklimizden akıl yürütüş biçimimize kadar önemli belirleyenlerden biri olarak cinsel taciz-tecavüz meselesi ülke gündeminde de önümüzdeki günlerde daha fazla yer alacak.

Geçtiğimiz sayımızdaki köşemizde bahsini ettiğimiz, çocuk istismarına (ki bu kavram dahi kaldırılarak) daha fazla ceza öngörmesi ön plana çıkartılarak kadınlara yeni saldırı hamlelerinin yer aldığı yasa tasarısını düşündüğümüzde 21'inde yapacağımız çalışmanın önemi kendiliğinden ortaya çıkıyor.

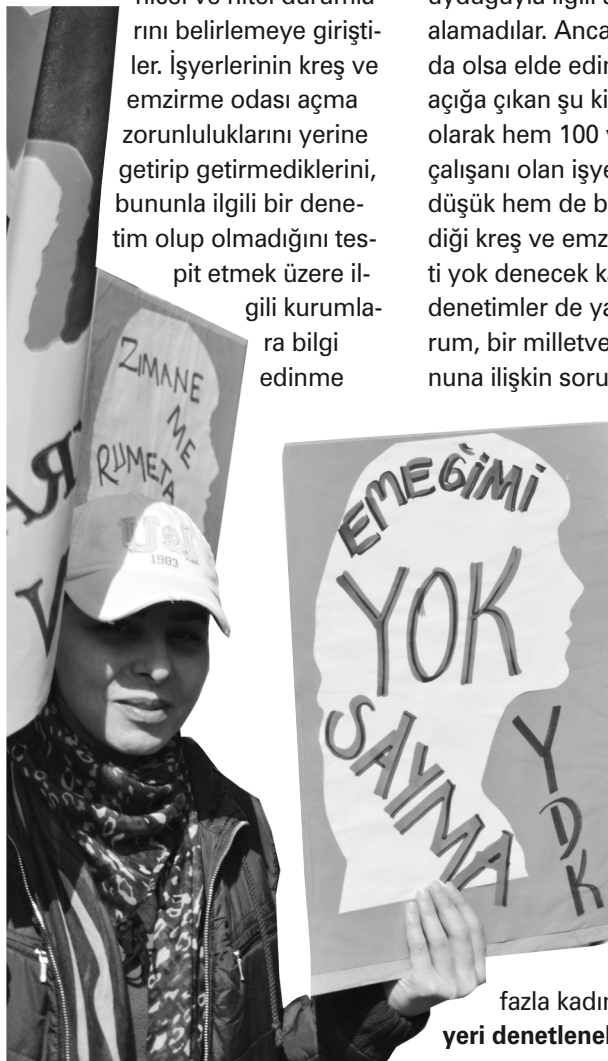
Nitekim, geçtiğimiz yıl "kürtaj saldırısı" sürecinde olduğu gibi bu yaz da kadın çalışmasının ivme düşüklüğüne izin vermeyecek gündem başlıklarının en üst sırasında bu yasa tasarısı yer alıyor.

Ve son olarak da, LGBTİ Onur Haftası süreci yine hiç ara vermeden çalışma yürütmemiz gereken konulardan biri. Bu noktada geçtiğimiz yıllara oranla bir nebze de olsa daha aktif içinde yer almaya, sürece katılmaya çalıştığımız bir pratik içine girmeye çalıştık.

Hala konuya yabancılığımız sürmekle birlikte, İstanbul'da "Sosyalist hareket ve LGBTİ mücadelesi" başlıklı panelin örgütleyicilerinden biri olmamız, yine İzmir'deki YDK'lı yoldaşlarımızın Onur Yürüyüşüne katılım için kısa bir çağrı videosu hazırlamaları değerli adımlardır. Ancak önümüzdeki yıllarda bu konuda tüm alanlarla birlikte bu adımları büyütmemiz şart.

Evet, kadın mücadelesi açısından yine sıcak ve hareketli bir süreç bizleri bekliyor. Bu sürece YDK Buluşması ile başlamak bizim için önemli avantajlar sağlayacak. Bu buluşmada alacağımız verim, önümüzdeki sürece doğrudan yansıtacaktır.

Sabırsız ve de heyecanlıyız, birlikte tartışmak, paylaşmak, çözümler bulmak ve daha hızlı yürümek için...

Musul'un açacağı yeni kapı: KİME FIRSAT KİME EZA?

Musul, 10 Haziran'da Irak Şam İslam Devleti (İŞİD) adlı El-Kaide çizgisindeki örgütün eline geçti. Musul, 2 milyonluk nüfusu ile Irak'ın en büyük ikinci şehridir. Zengin petrol yataklarıyla da ekonomik değeri yüksek bir niteliğe sahiptir. Musul, Saddam döneminde Araplaştırma politikasıyla nüfusunun ağırlığını Sünni-Arapların oluşturduğu ancak yoğun Kürt nüfusu ve Türkmen nüfusu da barındıran bir şehirdir.

Musul'un İŞİD'in kontrolüne geçmesi Türk egemenlerinin de gündemini değiştirdi. Bu meselenin politik muhtevasından çok, önceliği Başkonsolosluğun basılarak başkonsolos da dahil olmak üzere 49 çalışanın tutuklanması oldu. Her ne kadar medya konsolosluk baskınına esasa alsa da, yaşanan gelişme bölgesel dengeleri etkileyecek yeni duruma işaretler.

Musul düşerken Sünni tabanın kazandığı karakter!

Musul iddia edildiğine göre 5 ila 10 bin arasında değişen silahlı İŞİD güçleri tarafından teslim alındı. İŞİD'in devlet iktidarını görece bu kadar küçük bir güçle ortadan kaldırmasının iki nedeni olabilir.

Birincisi; zaten sorunlu ve derin problemler taşıyan Irak devletinin özellikle Musul ve başka Sünni bölgelerde artık hiçbir şekilde yönetme olanak ve kabiliyetine sahip olmamasıdır. Bu gelişme devletin ne kadar zayıf ve güçten düşmüş olduğunun göstergesidir.

İkincisi; İŞİD'in, bahsedildiği gibi pek de marjinal düzeyde olmadığıdır. Hem kitle tabanı hem de ittifak politikasının yabana atılır türden olmadığını göstermiştir. Yerel Sünni aşiretlerin desteğini almaksızın Musul'u kontrol altına almanın bu kadar küçük bir askeri güçle gerçekleşmesi mümkün değildir. Bu anlamda İŞİD'in hamlesinin güçlü bir yerel destek ayağı olduğu kesindir. Aynı zamanda Saddam döneminin artıklarıyla güçlü bir ittifakı da söz konusudur. Ki Musul'un yeni valisi olarak eski bir Baas'çı komutan atandı. Bu aşiretlerin ve Baasçı tabanın siyasi temsil yetisini İŞİD'e konjonktürel olarak teslim etmiş olması bölgedeki baskın "Sünni siyasi çizgi" açısından önemli gelişmelerin de habercisidir. **Sünni siyasi çizginin Baasçılıktan Kaideciliğe salınan bu değişimi özellikle sosyal ve politik açıdan gelen yeni ve sembolik bir eşiktir. Bu durum, ılımlı Sünni Arap çizginin iflas ettiğinin göstergesidir.**

Burada bir noktaya değinmekte fayda var: İŞİD genelde büyük güçlerin maşası olarak görülüyor. Bu tipik bir idealizmdir. İŞİD gibi yapıların çizgisi ve yönelimi manipüle edilmeye müsaittir. Ancak hedef ve amaçları olan ve bu bağlamda bir toplumsal çelişkiye denk düşen çizgisi vardır. Dolayısıyla İŞİD'i taşeron bir örgüt olarak tanımlamak kolaycılıktır ve doğru değildir.

Musul'da yaşanan bu gelişmelerin bir başka cephesi daha var. Maliki yö-

netimi uzun zamandır Irak'ın bütünlüğünü koruyacak şekilde süreci yönetme becerisi gösteremiyordu. Musul'un bu kadar kolay teslim alınmasında Maliki'nin yeni bir siyasi iklim yaratmak için fırsatı kaçırmadığı da gözden kaçırılmamalıdır.

Benzerini Suriye'de Esad'ın gayet başarılı bir şekilde pratikleştirdiği Sünni siyasi çizgiyi Kaideci hatta mahkum bırakarak baskı ve sindirme politikasının dozunu artıracak siyasi bir iklim oluşturma planı devrededir. Ki Maliki hemen olağanüstü hal ilan edilmesi çağrısı yaptı. Gönüllülerden kurulacak bir ordu oluşturmaktan bahsetti. Musul'da mevcut yeni gelişmeyi kullanarak acımasız bir katliama girişerek iç savaşı alevlendirme ve zengin petrol yataklarının bulunduğu Musul'un tıpkı Saddam gibi nüfus yapısını Şii ekseninde dengeleyerek kontrolü ele geçirme hesabı yabana atılmamalıdır.

Ancak her halükarda Musul'da yaşanan bu durumun geçici olduğu, keskin ve sert bir mücadelenin yeni bir etaba geçtiği açıktır. Irak'ta yeni kanlı bir hesaplaşma sürecinin dönüm noktası Musul olacağı benziyor. Ayrıca bu gelişme İŞİD'in hareketli, gerilla tarzından kendinden daha güçlü ve donanımlı bir orduya karşı açık hale getiren bir durumu da doğurmuştur.

Çıkmaz sokağa doğru koşu!

Musul'da yaşanan bu gelişme Türkiye açısından hem esir alınan konsolosluk çalışanları hem de bölgesel hesapları ve siyasi çizgisini etkilemesi açısından oldukça önemlidir.

Konsolosluğun kuşatılıp tüm çalışanların tutuklanması tam bir fiyaskodur. Musul'da konsolosluğu olan tek ülke Türkiye'dir. Türkiye'nin başkonsolosluk düzeyinde burada örgütlenmesi ve başbakanın baş danışmanlarından **Öztürk Yılmaz**'ın özel olarak başkonsolos atanması buranın "**Türkmeneli**" olarak görülmesi ve Misaki Milli sınırları içinde gören tarihsel iddialarıyla sınırlı değildir.

Sünni Araplarla ön gördüğü stratejik proje ekseninde kullanılan "**merkez üs**" konumundadır. Burada başkonsolosluğun "**pro-aktif**" çalışmalar içinde olduğu büyük bir övünçle bizzat Davutoğlu tarafından ifade ediliyordu. Hatta başkonsolosluğu "**Musul Valiliği**" diye sıfatlandırarak kadar iddialydılar. Bu

konsolosluk üzerinden çevirmedikleri oyunun kalmadığından şüphe duymamak gerekir. Şimdi İŞİD bu "**Musul Valiliğini**" teslim almıştır aslında. Davutoğlu bir gün önce konsoloslukta güvenlik sorunu yok derken ertesi gün 30 özel hareketçisiyle Konsolosluk İŞİD'e teslim olmuştur. İŞİD'le TC'nin bu güvenlik sorununu bir şekilde çözme potansiyelleri ve doğrudan ya da dolaylı ilişkileri vardır.

Ancak Musul'daki gelişme esas olarak politik açıdan TC'nin bölgesel hesaplarını daha fazla çıkmaza sokmuştur. TC açısından Musul bağlamında esas sorun ve baş ağrısı da budur. Tüm bölgeyi kapsayan Sünni hizalama projesi epeydir çöp olmuş durumda. Ancak Irak ve Suriye ekseninde ılımlı bir Sünni siyasi çizgi oluşturma ve müttefiklik hesapları hala aktüel niteliktedir. **Bu ekseninde Türk-Kürt-Sünni Arap ittifakı ile bölgesel oyun kurucu olma hayalleri hala diridir.** Emperyalizmin geniş ölçekli Sünni ittifak projesi son dönem Türkiye önderliğinde bu şekilde daraltılarak revize edilmiştir.

Musul'da gerçekleşen hamle özellikle Sünni çizginin istenilen siyasal nitelikler bir yana tam tersi daha fazla radikalleşen bir yönelime girdiğinin ete kemiğe bürünmüş halini berraklaştırdı. Bu durum, TC'nin zaten zorda olan bu yeni sorumluluğunu tam bir çıkmaz sokağa sürüklemiştir. Zira bu gelişme, Kürt-Sünni, Sünni-Şii, Şii-Kürt ve Kürtler arasındaki dengeleri tümenden değiştirme kabiliyeti olan mahiyettedir. Aynı zamanda Türkiye'nin bu kesimlerle olan ilişkilerini de yeniden tanımlamayı zorunlu hale getirecektir. Yani zaten sorunlu olan ve bir türlü işlemeyen oyun yeniden kurgulanmak zorunda kalacaktır.

Sünni blok, saflaşma olabildiğince dağınık ve karmaşıklaşırken, Şii saflaşmanın ve kenetlenmenin güçlendiği görülmektedir. İran'ın Suriye ve Irak üzerinde etkinliği ve bölgesel gücü genişlemektedir. Bu durum ABD'nin İran'la ilişkisini konjonktürel olarak iyileştirmeye itmektedir. Nihayetinde bölgesel hesaplarda tek ata hiçbir zaman oynamayan ABD'nin bu girişimi Şii hattın etkinliğinin ve gücünün arttığına işaretler. Türk devletine yüklenen misyonun daha fazla aşındığına bu gelişmeler de işaret etmektedir.

Kapıya dayanan tehdidin yarattığı fırsat!

Bu gelişmeler Kürtleri de doğrudan etkileyen mahiyettedir. **Gelişme Türk devletinin ne kadar aleyhine ise Kürtler açısından yeni fırsat kapılarının açılması anlamına gelmektedir.** Sünni siyasi çizgisinin bu şekilde radikalleşmesi Kürtler için yeni bir tehlikenin kapısına dayanması anlamına gelmektedir. Irak'ta yaşanan bu istikrarsızlık ve bölünme eğilimi Kürtlerin statülerini daha fazla pekiştirme olanağı yarattığı gibi, var olan denklemde kilit bir konuma gelmesini sağlamaktadır. Tüm ilişkilerde esas unsur haline gelme ve ilişkileri belirleme olanaklarını da doğurmaktadır. Ki ihtilafı bir konu olan hatta herkesin "kırmızı çizgi" olarak ilan ettiği Kerkük, Peşmergelerin koruma zirhi ile fiilen Kürtlerin kontrolüne bu hengame içinde girdi bile.

Özellikle Türk devletinin Kürtler arasında çatışma ve gerginliği körükleyen politikası ve Barzani çizgisini PKK ile tokuşturarak kirli hesaplar yapması, bu yeni gelişmelerle birlikte büyük yara alacaktır. Mesele burada İŞİD tehlikesinin Kürtleri kenetleyecek olması değildir kuşkusuz. Bu gelişmenin üreteceği sonuçların siyasal çelişkileri ve çatışmaları olabildiğince keskinleştirmesidir. Bu çatışma ve çelişki Kürtlerin önüne yeni fırsatlar çıkaracaktır. Bu fırsattan Kürtlerin siyasi bir özne olarak faydalanacak politik hesaplar yapmaması ihtimal dahilinde değildir. Bu durum Kürtlerin her parçada birbirine karşı sorumluluğunu arttıracığı gibi, ortak ulusal çıkarları ön plana çıkaracaktır. Kürtlerin özellikle örgütlülük düzeyi süreçte ellerindeki en büyük kozdur.

Musul, Türkiye'nin Türk-Kürt-Sünni ittifak hayallerini belli ki yeniden revize etmeye zorlayacak. Sünnilerin eğilim halinde olan radikal çizgisi Musul hamlesiyle artık bir karakter kazanmıştır. Bu durumun oluşmasına İran ve Maliki'nin izlediği düşmanlaştırıcı politikanın da etkin şekilde katkı sunduğu açıktır. Sünni çizginin bu ek-sene kayması ön görülen ittifak arayışlarını kaçınılmaz olarak sabote etmektedir. Türk devletinin ön gördüğü ittifakta şu anda elinde sadece Kürtler kalmıştır. Ancak bu ittifakın da istediği biçimde şekillenmeye müsait olmadığı açıktır. Kürtlere hamilik yaparak ve kendi çıkarlarını ve egemenliğini güçlendirerek bu ittifakı oluşturmasının maddi zemini kalmamıştır. **Dengeler sürekli Türk egemenleri aleyhine gelişmektedir. Eğer bir Kürt ittifakı öngörüyorsa temel paradigması da dahil, ekonomik ve siyasi olarak çok şeyi gözden çıkarmak zorunda kalacaktır.** Aksi takdirde bölgenin yeni şekillenişinde devre dışı kalmanın yanında Ortadoğu'nun oluşacak yeni haritasında kaybedenler kulübüne kalıcı olarak yazılacaktır.

Gönderden inen bayrak, göklere çıkan ŞOVENİZM!

"Çözüm", "çözülme", "çatışmazlık", "barış" vb. derken Kürt ulusal sorunu cephesinden son birkaç yıl, iç ve dış gündemlerin etkisiyle ve büyük oranda çözüm noktasındaki muğlaklığı koruyarak sürdürüyor. AKP'nin oyalama hamleleri ile işlettiği süreçte egemenler, tasfiye planlarını açıktan işletmeyi sürdürürken; bu çerçeveden toplumsal kutuplaşmayı ihtiyaç dahilinde kurarak şovenist histerinin yükseltilmesini de, değişen politik denklemlerle paralel işlevselleştirmeyi de elden bırakmamaktalar.

Son günlerde Lice'de Kalekol yapımlarına karşı çadır kurarak direnişe geçen halka, askerler tarafından ateş açılarak 2 kişinin katledilmesi ve devamında gerçekleşen kitlesel protestolar sırasındaki "bayrak indirme" olayı ile birlikte, yeniden şoven söylemin ayaklar üzerine dikilmesi yukarıda çizdiğimiz çerçeveye denk düşmektedir.

Bir yandan yaklaşan Cumhurbaşkanlığı seçimlerine hazırlanan AKP, geçmiş Gezi İsyanı sonrası oluşan toplumsal ve siyasal denklemin ve devamla gelişen 31 Mart yerel seçimlerinin de dersleri ile, yeni sürece hazırlanırken diğer yandan da yeni kutuplaşma ve siyasal kamplaşmalara kanat açmaktadır.

Tüm bu tablo içerisinde, sistemin bekasını üretmekteki kararlılığı ve bu çerçevedeki manevra kabiliyeti ile "takdire şayan" bir oyun çıkartan AKP, son süreçte gerçekleşen bayrak indirme vakası ve devamla gelişen kısmi şoven-milliyetçi hava ile de benzeri bir hedef taşımaktadır. İŞİD'in Musul'daki Türk Büyükelçiliği'ni basması ve TC bayrağını indirmesiyle, bu hava beslenirken, mesele hem "barış ve çözüm" sürecinden bir geri düşüşü göstermekte hem de Cumhurbaşkanlığı seçimleri sürecinde, AKP'nin milliyetçi temelde ve özellikle de o tabanla bütünleşerek kendini üretme kaygısı güttüğüne işaret etmektedir.

"Çözüm Süreci" çözümlenirken...

Başbakan'ın "her türlü milliyetçiliği ayaklar altına aldım" sözleri ile giriştiği "barış ve çözüm" ya da daha sık kullanılan tabiri ile "Milli Birlik Projesi" Ortadoğu eksenli bir dizi alt metinle birlikte kurgulandığı şekilden süreç içerisinde çeşitli değişikliklere uğrayarak son kertede özünü açık etmiştir. Yaklaşık 2 yıldır söylem boyutunu aşmayan ve pratik alanda hiçbir kayda değer ilerlemenin olmadığı süreç, gelinen aşamada özellikle 17 Aralık sonrası iyiden iyiye gündemden düşerken, Suriye'de TC açısından çıkar yolun kalmaması, PKK ile yapılacak bir barışı da, kısmi oranda anlamsızlaştırmaktadır. Ek olarak altı çizilmesi gereken mesele, başlatılan süreçte, Rojava'nın payıdır ki, TC'nin "Milli Birlik Projesi" adıyla işlettiği sürecin zaten Rojava'daki süreçle birlikte ülkemizde de ivmelenen ulusal müca-

dele açısından stoper görevi görmesi niyetiyle başlatıldığı bilinmektedir. Ki meselenin Suriye ile olan bağı da buradadır.

AKP'nin tüm süreç boyunca, süreci yasal çerçeveye sokmayan ve doğallığında istişare boyutuna hapseden yaklaşımının en ufak demokratik talebi dahi, aylarca beklentiye sokan hali, o süreçte ise kalekolları-karakolları ve askeri amaçlı barajlarla bölgeyi kuşatan yönelimi bilinmektedir. Lice'de yaşanan katliamın ardından bayrak söylemi ile hareketlenen şoven-milliyetçi histeri işte bu çerçeveye denk düşmektedir ve tüm bu tartışmaların üstüne binmektedir.

Seçimlere hazırlık, sürece dizayn...

Yukarıda aktardığımız kısım bir genel çerçeve tariflemesidir. Tartışmanın işlevselleştiği nokta ise, bu çerçeveye beraber güncel bir dizi saflaşmayı ve önümüzdeki Cumhurbaşkanlığı seçimleri ile de birleşen sürece dair sistem partilerinin yönelimini, konuya dâhil etmeyi gerektirmektedir.

Bilindiği gibi, Gezi İsyanı sürecinde patlak verdiği şekli ile AKP'nin yönetememe krizi hala sürmekte ve özellikle Cemaat ile yaşanan gerilimle birlikte de yalpalama düzeyi artmaktaydı. Bu çerçevede tutunacak dal arayışında olan AKP'nin sistemin bekasını üretmekte zorlandığı bir süreçten geçtiğini ifade edebiliriz.

İşte böylesi bir süreçte AKP, süreci yeni yeni kutuplaşma eksenlerine sürükleyerek, hem kendi kitlesini diri tutma çabasını güçlendirmekte hem de Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde Kürt cephesini ve genel demokrasi güçlerini hedef tahtasına oturtan bir siyasal eksen tercih etmektedir.

Başbakan'ın Lice'deki bayrak indirilmesi meselesine dair "göz yumanların ihmali var. Vurulmalıydı" içerikli söylemi yine klasik ulusalcı çizginin "şeref, vatan, namus" türküleri ile bu koroya katılması da bu çerçevede anlam kazanmaktadır. MHP'nin ve CHP'nin el altından çatı aday için uzlaşma arayışları süreci politik anlamda "Anti-Tayyip" (Anti-AKP değil!) ekseninde ancak politik olarak AKP'nin çevresinde kümeleşen kitleyi hedefler tarzda ele almaları yine mevzu bahis kamplaşmayı ifşa etmektedir. AKP açısından ise, seçimlerde MHP'nin ve milliyetçi oyların yükselmiş olması, tercihsel bir etkidir.

Bayrak meselesi ile birlikte bir anda patlak veren eylemler her ne kadar geçmiş bayrak mitinglerinin kitleselliğini yakalayamasa da, HDP'yi ve genel demokrasi güçlerini hedef tahtasına oturtmak, saldırı ve linç kampanyaları üzerinden ilerici güçleri marjinalize kılmak açısından işlevselleşmiştir.

Ek olarak yükseltmek istenilen şovenist histeri ile, sistemin fire verdiği bir dizi sıkıntılı kitlelerin gözünden giz-

lenmekte, milliyetçi damar buradan doğru güçlendirilmektedir. Süreci kendi lehinden doğru diri tutmanın bir yöntemi olarak, şiddet düzeyini artıran AKP'nin böylesi bir kabarıyla birlikte ilerici devrimci güçleri pasifize etme yöntemi olarak saldırganlaşacağı ve buna meşruluk zemini yaratmak için, böylesi bir imaj yaratmak istediği de, yine buradan doğru söylenebilir. Ki, şimdiden gerçekleşen linç girişimleri, HDP'nin düzenlediği Lice eylemlerine yönelik saldırılar yine HDP bürolarına yönelik olarak gerçekleşen Türk bayrağı asma eylemleri de şimdiden buna delalettir.

"Fitrat"ları faşist...

Bitirmeden altı çizilmesi gereken bir diğer yan da, seçimlere dair bir hazırlık ve gelecek döneme yönelik bir dizayn hareketi olarak yükseltilen şovenist dalganın ve körüklenen linç kampanyalarının "tanıdıklığı" ile ilgilidir. Faşizmin "fitratı"nda olan bu yaklaşım, her tarihsel dönemde sistemin yönetememe krizine paralel artış göstermektedir. Mersin'de 2007 yılında gerçekleşen "bayrak yakma" olayı ve devamla örgütlenen linç kampanyası nasıl bir politik ambiansa tekabül etmekteyse, içinden geçtiğimiz süreçte de egemenler benzeri bir iklimi yaşamaktadır. Ki süreçte dair var olan bir yığın şaibe de, bu çerçevede soru işaretlerini artırmaktadır. Basında yer alan haberlerde, bayrak indiren kişinin askeri muhbir olduğu ve Ağrı'dan geldiği belirtilmektedir. 2007 yılında Mersin'de gerçekleşen bayrak yakma olayında da bayrağı ve veren kişinin JİTEM bağlantılı olduğu daha sonraki Ergenekon dosyalarında geçmekteydi. Hakeza, konu ile ilgili olarak açıklama yapan KCK'nin, olayla ilgilerinin olmadığını belirtmesi de dikkat çekicidir.

Ki tartıştığımız ülke TC'dir. Yani, Suriye'ye girmek için "kendi ülkesine füze sallamay" devletin zirvesinden planlayan, işçi cinayetlerinden kadın cinayetlerine, sokak ortası infazlardan kitlesel katliamlara kadar bir dizi vahşetle örülüdür tarihi. Geçtiğimiz günlerde çocukları gerillaya giden aileler üzerinden

PKK'yi vahşilikle suçlayan Başbakan'ın "ihmal edilen komutanlar cezalandırılmalı, bayrağımıza el uzatanı vurmak gerekirdi" gibi söylemler üzerinden meseleyi ele alış da, "sözde" muhalif ama mevzu Kemalist-faşizm olduğunda ortak olan bir yığın ulusalcı zevatın açıktan linç çağrıları da bu ele alışı ispatlamaktadır.

Aslında mesele "fitrat" meselesidir. "Fitratı"nda faşizm yazan bir sistemin, halka yönelik saldırganlık düzeyini günden güne artırması ve halkı kutuplaştırarak bölüp kitlelerin kendi aralarında çelişki yaratarak ülkeyi yönetme meselesidir. Bayrak indirenin kim olduğun-

Gezi İsyanı sürecinde patlak verdiği şekli ile AKP'nin yönetememe krizi hala sürmekte ve özellikle Cemaat ile yaşanan gerilimle birlikte de yalpalama düzeyi artmaktaydı. Bu çerçevede tutunacak dal arayışında olan AKP'nin sistemin bekasını üretmekte zorlandığı bir süreçten geçtiğini ifade edebiliriz.

dan daha kronik olan yer burasıdır. Muhbir ya da değil, bu en fazla bir provokasyon olup olmadığını ispatlar ancak tartışmanın değişmeyen yanı, egemenlerin bu meseleye yaklaşımı, mesele özgülünde politik konumlanış çıkartarak buradan sistem bekası üretmesidir. Gönderden inen bayrak göklere şovenizmi yükseltirken, egemenlerin önümüzdeki süreçte bu kulvarı kendileri cephesinden işlevselleştireceği ve yaklaşan Cumhurbaşkanlığı seçimleri sürecine de bu politik söylemden doğru kutuplaşma yaratılarak ilerici ve devrimci güçleri marjinal kılmaya çalışacağı şimdiden görünmektedir.

Gericiliğin ve işbirlikçiliğin sarmalında; **IRAK!**

Irak'ta yaşanan gelişmeler, taraflar arasındaki çelişkilerin şiddetlendiğini göstermektedir. Seçimlerden önce ve sonra Barzani, bağımsızlık konusunu bir kere daha gündeme taşıdı. Öteden beri bir anlaşmazlık zaten söz konusuydu. Kerkük'ün statüsü ve petrol gelirlerinin paylaşımı bunun nedenidir. Bu konularda anayasada bağlayıcı hükümler olmasına rağmen bunların yerine getirilmemesi IKBY'yi (Irak Kürdistan Bölgesel Yönetimi) farklı yollara başvurarak çıkarlarını korumaya yöneltmektedir. IKBY'nin geliri esas olarak petrol kaynaklarına dayanmaktadır. Anayasada yer alan hükme göre, petrol gelirlerinin % 17'sinin IKBY'ye verilmesi gerekiyor. Ancak bu pay verilmemesi için IKBY, bağımsız olarak petrol anlaşmaları yapıp petrol ihraç etmektedir. Sorun esasen iç dengelerle, Irak'ın yerel güçleriyle ilişkili olmakla birlikte diğer devletler de çıkarlarına uygun şekilde sorunun tarafı olmaktadır.

TC-Barzani işbirliği

IKBY yaptığı anlaşmalarla TC üzerinden petrol ihracatına başladı. Irak Merkezi Hükümeti buna tepki göstererek anlaşmaların anayasaya aykırı ve geçersiz olduğunu belirtti. ABD de merkezi hükümetten bağımsız yapıldığı gerekçesiyle bunu onaylamadıklarını açıkladı. ABD'ye yapılan petrol sevkiyatı iki defa geri döndü. ABD emperyalizmi açıkça üçlü çözüm geliştirilmesi gerektiğini ortaya koyarak dengeyi koruyarak, Rusya ve İran'ın etkisinin artmamasını istiyor.

Rus emperyalizmi, ise petrolü satın alarak hamle yapmış, etkisini göstermiştir. IKBY ise mevcut durumda çıkar-

larına kim yanıt verecekse onunla anlaşma yapıyor. TC de petrol ihracından elde edilecek gelir ve PKK'ye karşı işbirliği karşılığında IKBY ile ilişkisini geliştirmektedir.

Dikkat edilirse IKBY ve TC arasındaki ilişkiler geliştikçe Rojava'da PYD'ye genelde de PKK'ye karşı pervasızlaşmaktadır. En son Irak'ta YNK, PÇDK ve DIHA'ya yönelik saldırılar bunun göstergesidir. Kuşkusuz bu ilişkiyi tarihsel Kürt karşıtlığı olarak değerlendiremeyiz çünkü bununla sınırlandırılırsa IKBY'nin Kürt ulusal hakları vb. konulardaki "olumlu" rolü de göz ardı edilmiş olur.

Barzani'nin bağımsızlık çıkışı yeni değil ama çelişkiler bu yöndeki eğilimi daha da güçlendirmektedir. Kürt burjuva ve toprak ağaları çıkarları önünde mevcut ilişkilerin engel olduğunu ve bunun ayrılarak aşılabileceğini düşünmektedir. Çelişkilerin temeli ulusal sorununa dayanıyor. Kürt ulusu Irak devleti ile özerk bir statüde anlaşmıştır. Bu, Irak devletinin Kürt ulusu üzerinde sınırlandırılmış da olsa belli bir hâkimiyeti demektir.

Dolayısıyla Irak devleti Kürt ulusal hakları, ekonomik, siyasi hayatı üzerinde baskı kurmanın, tasarrufla bulunmanın da imkânına hala sahiptir. Çelişki, ezilen ulus gerçekliğinin tam anlamıyla sonlandırılması şeklinde çözülmemiştir. **Ezilen ulus burjuvazisi, yarım kalan bu işi tamamlama niyetindedir.** Bu nedenle Barzani Irak'tan ayrılmayı yani ezilen ulusun en temel hakkı olan KKTHY'yi gündemleştirmektedir. Bunu, niteliği gereği kendi başına ve emperyalist efendilerine rağmen yapmayacağını da söyleyelim.

Ayrıca bölgedeki devletlerin tutumu da bunu etkileyecektir. IKBY, bütün bu dengeleri ve sonuçlarını hesaba katarak hareket edecektir. Mevcut durumda bağımsızlık yönünde açıktan net bir destek ortaya konulmuş değil aksine diğer devletlerden genel olarak olumsuz tutum söz konusudur. Gelişmelerin ne yöne evrileceği, tutumların ne yönde belirleneceği farklı etkenlere bağlıdır. Ortadoğu, bu dengelerin bir günde dahi değişebileceği dinamikler, çelişkiler barındırmaktadır. Nitekim, IŞİD'in Musul'u ele geçirmesi tam da bu çelişkiler üzerinden şekillenmiştir.

IŞİD otoritesini katliamla tesis etmeye çalışmaktadır

IŞİD'in Musul'u ele geçirmesi diğer şehirleri dönük saldırıları bu gelişmelerden biridir. IKBY, IŞİD'in saldırıları karşısında Musul'da savaşmaya hazır olduğunu söylemesine rağmen merkezi hükümet Maliki bunu reddetmiştir.

Irak ordusu IŞİD'in saldırıları karşısında başarılı olamadı. IKBY ordusu ise gerilla savaşı deneyimine sahip. Bu yönüyle Irak ordusundan üstün bir durumda. Dolayısıyla IŞİD'e karşı savaşta önemli bir yer tutuyor. Hem kendi bölgelerinin hem de diğer bölgelerin savunulmasıyla göstereceği başarıya paralel olarak merkezi hükümet karşısında eli güçlenecek, siyasi nüfuzunu geliştirecektir. IŞİD saldırısı merkezi otoritenin ordunun ve Maliki'nin toplumsal desteğinin zayıf olduğunu ABD'den güç-destek alarak ayakta kaldığını yeniden göstermiştir.

Maliki'nin Sünnilere karşı izlediği politikalar, IŞİD'in bu kesimler içinde güç-destek toplamasına da zemin oluşturdu. IŞİD askeri bakımdan güçlü olsa da halk üzerindeki otoritesini şiddetle, katliamla tesis etmeye çalıştığı, tamamen halkın çıkarlarının karşısında olduğu için zayıftır. IŞİD gibi gerici örgütlerin başarısız kalmalarının nihai koşulu halk kitlelerine dayanan örgütler ve savaşlardır.

PYD Rojava'da bunu ispatladı. Tabii IŞİD'in başarısızlığının da Suriye'de önemli derecede halk desteği zafiyeti yaşaması da unutulmamalı; bununla beraber IŞİD'in Irak'ta görece destek görmesi, geri iktisadi şartların değişmez parçaları olan aşiretlerin tüm ege-

men siyasi yapılarca korunmasından kaynaklanıyor. Rojava'daki mevcut Kürt yönetimi bu yapılarla dayanmadığı gibi bu yapıların etkinliğini de olanaksızlaştırıyor. Oysa Irak'ta aşiret yapıları mevcut yönetimlerin esas dayanakları durumundadır.

Maliki yönetimi "Sünni aşiretleri" karşısına aldığı IŞİD gibi gerici örgütlerin destek görmesi mümkün olmaktadır. Irak'ta böyle bir örgütün görece taban bulabilmesi halkın çıkarlarına dayanan, bunlara göre örgütlenen yapıların genel olarak bulunmuyor oluşundandır. O halde rahatlıkla diyebiliriz ki, IŞİD'in gerçek ve tam düşmanı, çıkarlarını gerçekleştirmek üzere örgütlenmiş ve ayağa kalkmış halk kitleleridir. Rojava bunu öğretmiştir ve de öğretmektedir. TC her ne kadar bu gibi örgütleri desteklemediğini iddia etse de Rojava'da Kürtlere, PYD'ye karşı desteklediğini bilmeyen yoktur. Bugün IŞİD'in saldırılarının TC'nin çıkarlarını da tehdit ediyor olması bunu değiştirmez. ABD de Taliban'ı Sovyetlere karşı kullandı ama sonra düşmanı oldu. Sonuçta farklı çıkarlara sahip güçler IŞİD saldırısı konusunda ortak bir noktada buluşuyorlar. Bu, aralarındaki anlaşmazlıkların geçici olarak ikinci plana atmalarını getiriyor.

Yaşananlara bakıldığında Irak'ta bir denge kurulabilmiş değil. Maliki'ye ve onun temsil ettiği sınıflara karşı ciddi bir itiraz var. Bu çelişkiler mevcut durumun devam ettirilemeyeceğini göstermektedir. Irak'ta bölünme olsa dahi uzun bir süre gerici güçlerin bir denge kurması zor görünmektedir. Irak'ta bir ulus devlet olamadığı gibi parçalanmış durumda da üzerinde hak iddiasına sahip olanların dalaş sahnesi olmaktan kurtulamayacaktır. Saddam dönemindeki "denge" emperyalistlerin aralarındaki dengeyle doğrudan ilişkiliydi. Oysa günümüzde bu alanda denge yitirilmiştir. ABD'nin "tek güç" olma vasfı zayıflamış, Rusya "büyük hamleler" in oyuncusu olduğunu "anlamaya" başlamıştır. Bölge devletlerinin sonuç olarak uzlaşmaz çıkarlar peşinde koşmaları için koşullar var oldukça dengesizlik esas olacaktır.

Irak ise gericiliğin sarmalında ancak ezilen halkın çıkarlarının gerçekleşeceği bir devrimle kurtulacaktır.

Nürnberg'de Nazi terörü lanetlendi

Nürnberg: 10 yıl önce 9 Haziran günü **NSU (Nasyonal Sosyalist Yeraltı)** adlı ırkçı-faşist örgüt, mümkün olduğunca çok göçmeni öldürme hedefiyle Köln-Keuptstrasse'ye bir çivi bombası yerleştirmişti. Faşist örgütün 9 Haziran 2004'teki terörist saldırısı sonucu 22 insan yaralanmıştı. NSU, 2011'de kendi kendini açığa çıkarana dek devlet onu korumaya devam etti. Medya da göçmenlere karşı kışkırtıcı ve suçlayıcı

ifade ve açıklamalarla maniple edildi.

Almanya çapında üçü Nürnberg'de olmak üzere, en az 10 kişinin NSU tarafından katledilmesini ve Keuptstrasse'deki bombalı saldırı sonucu yaralanan 22 kişiyi anmak için, **Anti-Faschistischen Aktion** tarafından Aufsessplatz'da 9 Haziran günü miting düzenlendi. ATİK'in de katıldığı

mitingde "Nazi terörüne son", "Yaşasın enternasyonal dayanışma" sloganları atıldı.

Mannheim'de Lice'ye öfke

Mannheim: 10 Haziran günü Almanya'nın Mannheim kentinde düzenlenen bir yürüyüşle Lice katliamına ve faşist saldırılara karşı tepki verildi. Demokratik Güç Birliği içinde yer alan **Kürt Toplum Merkezi**, ATİF, AGİF, DİDF ve ADHK tarafından organize edilen yürüyüş Wasserturm'da başladı ve kent merkezine yüründü.

Burada Lice'de katledilenler için saygı duruşunda bulunuldu. Ardından Türkçe, Kürtçe ve Almanca açıklamalar yapıldı.

Yıldız gibi aydınlık yoldaşımıza, **DERYA'MIZA!**

Asfalt kaldırımları adımlarken kendimi bir anda ormanın içinde bir kanal yolunda yürürken buluyorum. Hava zifiri karanlık, ama yıldızlar adeta gökyüzünde o yoz karanlığı aydınlatmaya çalışır gibi ahenkle dizilmiş. En parlağı, en üstte duruyor. Evet o, kutup yıldızı... Yüzlerce yıldız var. Aralarında biri dikkatimi çekiyor. Adına "*Derya*" diyorum. O yıldızda sanki onun kıvrık saçları arasında sevecenlikle bakan yuvarlak gözlerini, Kürtçe gülümseyişini görüyorum. Aklıma tanıştığımız gün geliyor.

Kurumumuza gitmişim. İlk kez gördüğüm birisi vardı. Bu doğal olarak dikkatimi çekti. Kim olduğunu anlamaya çalışıyordum. O ise beni sadece bir "*merhaba*" ile geçiştirip karşısındakiyle tartışmasına devam etti. "*Soğuk biri galiba*" dedim kendi kendime. Karşısındakine süreçle ilgili politikalarımızı anlatmaya çalışıyordu. Tartışma bittiğinde bana dönüp, "*tekrar merhaba, senin adın ne?*" diye sordu, söyledim. Sonra sıcak bir şekilde devam etti konuşmasına. Bir süre sonra ben çıkarken de başımı okşayıp "*hoşçakal*" dedi. Yeni bir yoldaşla tanışmışım ve hiç tanımadan o kadar çok sevmişim ki, başımı okşamaması aklıma gelince gülümseyip yoluma devam ettim. Konuşması beni çok etkilemişti. Sadece konuşması değil, duruşu, netliği insanı etkisi altına alan mimikleri...

Noktaya gelmiştik. Yoldaşlar gerillaya dair bir şeyler anlattıktan sonra uyuyacağımızı söylediler. Bir tulum ve kampet verdiler. Kuru gazellerin ve toprak kokusunun arasında başıma geçirdim tulumu. Her yeni gerillada olduğu gibi ilk gece uyuyamadım. "*Roj baş*" sesine kalktığımda herkes, ateşin başında dizilmiş ısınıyordu. Kahvaltı işlemleri, silah tanıtımı vs. ardından yola çıktık. Gittiğimiz yerde şehit yoldaşların silahlarının kimlerde olduğunu sordum. Derya yoldaşın silahı oradaki yoldaşlardan birindeydi.

Aklıma tekrar Derya yoldaş geldi. Bizim alanımıza geldiği süreç, karışık ve örgütsüz bir dönemdi. Sorunlarla öyle boğuşuyordu ki bu sürecin dahi ona güç verdiği kanısı uyanmıştı bende. İlk geldiğinde eksikliğini hissetmiş olmalı ki iki valiz dolusu kitap ve bilgisayar parçalarıyla gelmişti bu kez. Özenle her kitabı rafa yerleştiriyordu. Her yerleştirdiği kitabın içini bir kez açıp bakıp öyle koyuyordu yerine. Ben de bilgisayardan gerilla görüntülerine bakıyordum. O da tam görüntüleri açtığım sıra dönüp "*gerilla görüntülerini izledin mi?*" diye sordu. Ben de "*evet, şu an onu izliyorum, insanın defalarca kez izleyesi geliyor*" dedim. Gelip yanıma oturdu. "*Çok güzel değil mi?*" diye sordu. Ben de "*hı hı*" deyip biraz durduktan sonra heyecanla gerilladan bahsetmeye başladım. Gerilladan bahsetmek bile beni çok heyecanlandırıyordu. Derya yoldaş, bir kahkaha attıktan sonra "*tamam tamam, merak etme bir gün orada oluruz seninle*" dedi ve ardından "*ama sen on sekizinden küçüksün, büyü öyle gel*" diye sürdürdü.

Ben "*bir gün orada oluruz*" sözüne takılı kalmışım. Gerillaya gitme düşüncesi bile beni benden almıştı. Sanki kuş seslerini duyuyor, o patikalarda yürüyordum...

Bir an yine kendime geliyor. Orma-

nın yeşiline doğru bakıyorum. Her şey çok güzel. Uzun bir zaman sonra Aliboğazı'na gideceğimiz söylendi. Çok heyecanlandım, çok merak ediyordum vadiyi. Geldiğimden beri oraya gitmeyi bekliyordum heyecanla. Çok uzun bir yolu alt ettikten sonra vadi ufukta görünüyor. Ama olduğumuz yerde kalacağımız, bir gün sonra vadiye ineceğimiz söylendi. "*Neyse o kadar bekledik, bir gün daha beklerim*" diye iç geçirdim.

Bu kez iyi bir uyku geçirdim. Uyandığымda vadiye incek olmanın sabırsızlığıyla yoldaşlara soruyordum. Sonra yola çıktık. Önümüze coşkun akan, biraz da korkutucu bir su çıktı. Bu Tağar suyuydu. Bir düzlükte "*Kamo*" sesi geldi. Komutan yoldaş, "*biziz*" diye seslenince karşılaştığımız yoldaşlarla kucaklaştık. Ertesi gün birçok yoldaş bir araya geldi. Yoldaşlara Derya yoldaş sordum. "*Burada nasıldı, anlatır mısınız?*" dedim. Bir yoldaş, anlatmaya başladı. "*En çok dikkatimi çeken onun partiyi her koşulda savunması ve sorunlara karşı yılmazlığıydı*" dedi. Tağar suyunu baktım, onun da orada fotoğrafı vardı, gerillaya gelmeden önce görmüştüm.

Derya yoldaş tıpkı aşağıda olduğu gibi burada da tüm yoldaşları dinliyor, herkesle tartışıyor. Derin bir tahlil gücü vardı. Meselelere yaklaşımı bilimseldi. Çözüm-süzlüğe takılmıyor, çözüm arıyordu. Yoldaş, anlatmaya devam ediyor. Yoldaşlarıyla ilişkilenede onlara verdiği değerden, yaklaşımlarından bahsediyordu. Tekrar hayal dünyama döndüm ve düşünmeye başladım.

Bir gün yine bizim alana geldiğinde okur toplantısı olduğunu söylemişti. Ben de üç gün boyunca ailemle sorunlarımdan kaynaklı yoldaşların yanına gidememişim, doğallığında, toplantıya da... Üç gün sonra minibüsle dershaneye giderken yolda Derya yoldaş gördüm, bir yoldaşla birlikteydi. Hemen indim minibüsten. Seslenerek yanlarına koştum. Merhabalaşma faslından sonra Derya yoldaş, beklediğim soruyu sorarak "*okur toplantısına niye gelmedin?*" dedi. Ben de ailemle sorun yaşadığımı söyledim. "*Ama ondan sonra gelip sorabilirdin, yine gelmedin*" dedi. Öbür yoldaş da onaylar gözlerle bana bakıyordu. Aslında o üç gün boyunca yaşadığım şeyleri ve duygularımı paylaşmak istiyordum onlarla. Ama bu soru direkt karşıma gelince gözlerim doldu. "*Ben...*" diyebilirdim, gerisini getiremedim. Bazı sorunlar nedeniyle üç gün boyunca dışarı çıkamamıştım, ama bunu anlatamadım. Sonra Derya yoldaş, anlamış olmalı ki, güzel yüzüne utangaçça baktığımda gülümsüyordu. "*Neyse olur böyle şeyler ama daha duyarlı olmalısın. Bu sorumluluk bilincidir, daha güçlü olsaydın bir şekilde gelirdin*" dedi. Elini omzuma atarak "*üzülme*" diyerek güldü.

Yine yalnız kaldığımız bir gün sohbet ediyor ve yürüyorduk. Tek kalınca bir yandan korkuyordum, diğer yandan rahatlıyordum. Çünkü yanlış da olsa konuştuklarımı dikkatle dinliyor, yanlışımı yapıcı bir şekilde anlatıyordu. Korkmamın sebebi ise mükemmeliyetçiliğimle alakalı olmalı. Onun mükemmel olduğu yargısına kapılmıştım ve bu yüzden de yanında yanlış şeyler söylemekten korkuyordum. Her se-

ferinde onun tavırları korkumu yıkıyordu. Sorunlarla ilgili bir şeyler sorduktan sonra benimle ilgili şeyler sormaya başladı. Okulumla, ailemle ilgili birçok şeyle ilgili, her şeyi soruyor ve anlamaya çalışıyordu. Bu beni ona daha çok yakınlaştırmıştı. Dinliyordum, bir yandan da bazı konuları açıklıyordu sözümü bölerek. Okula gitmem gerektiğini, oranın da bir örgütlenme alanı olduğunu anlatıyordu. Ailemi de kazanmam gerektiğini, istersem gelip onlarla konuşabileceğini söylemişti.

Yoldaş da Derya'nın gerillaya gelişini anlatıyordu bana. O talihsiz haberi aldığı zaman aklıma geldi. Okuldaydım, yoldaşlar bu haberden bahsettiler. Duygu yüklü bir andı. Beş yoldaşımızı kaybetmiştik. Çok ağırdı, hele ki böylesi bir süreçte. Ama aklımdan şehitlerin arasında Derya yoldaşın da olduğu hiç geçmemişti, belki de geçirmek istemediğim için geçmemişti. İnternette yeni bir haber var mı diye bakmaya gittiğimde isimler arasında Derya Aras ismini ve fotoğrafını görünce öyle kalakaldım ekran karşısında. Hani sert bir rüzgar esince kapı şiddetle kapanır ya, öyle şiddetli bir duygu oluşmuştu. Gerisi bir yoldaşınızı kaybettiğinizde yaşanan bildik olaylar.

Ama ben işte o an gerillaya gitmeyi daha çok istemeye başladım. "*Talebimi daha çok dillendirmeliyim*" diye geçirdim içimden. Ve kabul edildi talebim. Nihayet bir yaz akşamı hava kararmak üzereyken kendimi gerillaların arasında buldum. Evet, artık bir gerillayım. Beş kadın yoldaşın eksikliğinin "*çokça*" hissedildiği bir gerilla ordusunda kadın bir gerillayım.

Yoldaşla konuşmamız bitmişti. Akşam olmuştu. Kısa bir türkü gecesinden sonra yatma vakti gelmişti. Mangaya gittiğimde hala bu düşüncelerin etkisindeydim. Aralarında Derya yoldaşın da olduğu beş kadın yoldaşın izleriyle dolu olan kadınlar mangasındaydım. Ay ışığı ortalığı gündüz gibi aydınlatıyordu. Ay olduğunda gökyüzünde yıldızlar daha az görünür. Ama o kutup yıldızı ve adına Derya dediğim yıldız yine yerinde duruyordu. Samanyoluna dizilmiş "*elveda*" diyerek gidiyordu sanki. "*Gitme*" demek geliyordu içimden ama demedim. Gidiliyorsa bir bilindiği vardır. Ama birşeyler söylemeliydim. Evet, Derya yoldaş sen yoksun ama ben gerilladayım şimdi. "*Bir gün birlikte orada olacağız*" demiştin ya sen geldin ve gittin, ben de geldim ve siz yanımızdasınız.

(Bir yoldaş)

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Beyaz Dağ Şehitleri

19 Haziran 1982

Düşman bir ihbar üzerine Dersim'in Hozat ilçesindeki Beyaz Dağı' dört bir yandan kuşatma altına alır. Konaklamak için gittikleri bu yerde nöbetçinin dikkatsizliği, durumu daha da zorlaştırır. 19 Haziran 1982'de çıkan çatışmada Hüseyin Gözlü şehit düşerken Mahmut Şefik Karaağaç ağır yaralı olarak düşmanın eline geçer ve işkencece katledilir.

M. Şefik Karaağaç:

1956'da Dersim'in Hozat ilçesi Inciga köyünde dünyaya geldi. Lise yıllarında Proletarya Partisi ile ilişkiye geçen Mahmut Şefik Karaağaç (Karlös), çeşitli öğrenci organlarında görev aldı, 2. konferansın ardından Halk Ordusu'nda çeşitli komutanlıklarda görev yaptı.

Hüseyin Gözlü:

Dersim Merkez Rayberler köyünde doğan Hüseyin Gözlü (Bozo) Tunceli Lisesi'nde üçüncü sınıfta iken ekonomik nedenlerden dolayı okuldan ayrıldı. Kendi köyünde Proletarya Partisi ile ilişkiye geçerek kuryelik görevini üstlendi. Halk Ordusu'nun örgütlenmesi içinde yer alan Gözlü mıntika komutanlığında görev yaptı. Samimi, dürüst ve alçakgönüllülüğü ile tanınan ve sevilen fedakâr bir Partizandı.

İsmail Bulut:

1963 yılında Dersim'in Hozat Zankirek köyünde doğan İsmail Bulut, küçüklüğünden beri gerillayı tanıyor ve seviyordu. 1983'e kadar milislik görevini yerine getiren Bulut (Şahin) hızlı bir gelişim göstermiştir. Gerilla savaşındaki ustalığı ile yalnızca Dersim değil Sivas'ta da halkın sevgisini kazanmıştır. Tarih 21 Haziran 1992'yi gösterdiğinde Artvin Şavşat'ta bomba imal eden Doğan Karadağ yaşanan kaza sonucu şehit düşerken İsmail Bulut yaralı ele geçirilerek işkencece katledildi.

Doğan Karadağ:

1962 yılında Dersim Hozat, Tağar (Ormanyolu) köyünde doğdu. Karadağ, ilkin Dev-Yol taraftarıydı ancak 12 Eylül Cuntası'ndan sonra Partizan saflarında örgütlenerek gerillaya katıldı. O artık Dersim halkının Aışar'ıydı. Mücadeleye ilk katıldığında okuma yazma bilmeyen Karadağ, sınıf mücadelesi içinde gelişti, yetkinleşti.

15-16 Haziran direnişi bugüne yol gösteriyor

15-16 Haziran direnişi

Takvimler 15-16 Haziran'ı gösterdiğinde açılığın sefaletin ve zulmün doruk nokta-ya ulaştığı 70'li yıllarda işçi sınıfının kendiliğinden görkemli bir direnişine tanıklık etti. 1969 yılında genel seçimlerde hükümetin başına gelen Adalet Partisi (AP), var olan muhalefeti bastırmak ve temsil ettiği hakim sınıf kliğini korumak için çeşitli kanunlar çıkardı. Tarımın vergilendirilmesiyle başlayan süreç çeşitli vergi ve zamların peş peşe geldiği toprak ve tarım reformu tasarıları, teşvik tedbirleri, işletme vergisi, nizamı koruma yasaları gibi çeşitli yasaların altına imzasını attı.

Devlet, çökmekte olan ekonomiyi çeşitli yöntemlerle kurtarmanın yollarını ararken bir yandan da her geçen gün artan muhalefeti bastırmanın ve yok etmenin yollarını bulmaya çalıştı. İşte tam böylesi bir süreçte 274 sayılı "Sendikalar Kanunu" ve 275 sayılı "Grev ve Lokavt Kanunu Tasarısı"nı meclise sunularak işçilerin sendika seçme ve değiştirme özgürlüğünü kısıtlama, federasyonlaşma ve konfederasyonlaşma haklarını sınırlandırmanın yolu açılmak istendi. Ve bu yasa tasarısına hiç beklenmedik büyük bir tepki ortaya çıktı.

İşçi sınıfına 1960'lı yılların ikinci yarısıyla azgınlaşan saldırılara karşı irili ufaklı direnişlerle başlayan süreç, 1970'te daha iyi çalışma yaşamı ve insanca yaşam talepleri ve sendikal hakları için onbinlerce işçi yüzlerce yerden işyerlerinden çıkarak İstanbul'u ege-menlere dar etmek için bir araya geldiler. İşçilerin bağımsız komiteler kurduğu fabrikalardan 15 Haziran tarihinde yaklaşık 70 bin işçi alanlara akın etmeye başladı. İstanbul'da çeşitli kollardan Ko-

caeli'den de 2 koldan gelen işçiler büyük bir direniş örneği gösterdi.

16 Haziran'da ise 150 bin işçinin katıldığı yürüyüş daha çetin ve kanlı oldu. İşçi sınıfının görkemli yürüyüşü kitleselliği ve kararlılığı egemenlerin korkulu rüyası olurken köşeye sıkışan devlet, askeri de devreye sokarak direnişi bastırmak istedi. Levent-Mecidiyeköy yolu üzerine kurulan polis barikatı çatışmalar sonucu açılırken, Topkapı ve Kadıköy'de barikat kuran polis, işçilere silah kullanarak saldırdı, Kadıköy'deki Yöğürtçü Parkı çevresinde yüzlerce işçi yaralandı. Kadıköy İskelesi'nde toplanan işçilere ise polisin açtığı ateş sonucu 3 işçi yaşamını yitirdi.

Direnişi silahla, zorla bastırmaya-caklarını anlayan egemenler, devreye DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler'i ve Genel Sekreteri Kemal Sülker'i sokarak şanlı direnişi bastırmaya çalıştılar. İşçi düşmanı Kemal Türkler radyodan yaptığı konuşmada işçilere "Anayasal haklarınız için direndiniz, direniyorsunuz. Anayasamız her türlü toplantı ve yürüyüşlerin silahsız ve saldırısız olacağını emreder. Bizler anayasaya sımsıkı bağlı işçiler olduğumuz için hiçbir hareketimiz anayasaya aykırı olamaz. Ne var ki bizim aramıza çeşitli kılıklara bürünerek girebilirler. Hatta şerefli Türk ordusunun mensubuna kötü maksatla taşatabilirler, tahrik yapabilirler" şeklinde seslenerek işçileri sokakları terk etmeleri için "uyarıyordu".

Zorba devlete DİSK yöneticilerinin tüm teslimiyetçi ve işçi düşmanı tavırlarına direnen işçi sınıfının canla başla yürüttüğü mücadele bastırılmıştır. 2 gün süren direnişte 121'i Türk-İş'e bağlı

sendikaların örgütlü olduğu işyerleri olmak üzere toplam 168 işyerinde üretim yapılmadı. Gebze'de ve İstanbul'da ilan edilen sıkıyönetim aylarca sürerken bu süre içinde 5 bin işçi işten atıldı. 130 kişi hakkında dava açıldı. Ödenen bunca bedelin ardından 274 sayılı yasa anayasa mahkemesinden döndürülürken, 275 sayılı yasa ise hiç meclise getirilmeden geri çekildi.

15-16 Haziran sadece bir anma olarak algılanmamalı, muazzam deneyimlerle derslerle dolu, bugüne ve geleceğe yol gösteren bir direniş örneği olarak bilinçlerimizde yer edinmelidir. Türkiye devrimini anlamak, işçi sınıfının gerçekliğini, günümüzde var olan işçi direnişlerini anlamak 15-16 Haziran büyük işçi direnişini bir tarafa bırakarak yapılabilecek bir şey değildir. Bu nedenle ki İbrahim Kaypakkaya büyük işçi direnişine katılarak işçilerle ve emekçilerle direnmiş ve bu eylemin değerlendirilmesinde geride kalanlara büyük bir miras bırakmıştır. Kaypakkaya 15-16 Haziran'a dair şu değerlendirmelerde bulunmuştur. "İşçi sınıfımızın kendiliğinden gelme mücadelesi 15-16 Haziran'da doruğuna ulaştı. İşçiler bütün burjuva ve küçük-burjuva revizyonist klikleri tepeleyip geçtiler. 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi ve arkasından gelen sıkıyönetim, bazı kadroların bilincinde önemli bir sıçrama yarattı."

İbrahim Kaypakkaya işçi hareketinin devrimin şiddete dayanacağını, bunun zorunlu ve kaçınılmaz olduğunu belirte-

rek, Büyük İşçi Direnişinin, gerçek kahramanın kitlelerin olduğunu göstermesi açısından önemli olduğunu belirtmiştir. Kaypakkaya'nın büyük işçi direnişini değerlendirdiği yerden biz de Gezi İsyanı'nı değerlendirirken gerçek kahramanın kitleler olduğu söyleyebiliriz.

Gezi İsyanı sürecinde KESK, DİSK gibi sendikalar işçilerin çok gerisinde etkisiz ve işsiz kalmıştır. Soma'da yüzlerce madencinin katledilmesinin ardından sendikaya yönelik istifa tepkilerinin artması akabinde sendika yönetiminin değişmesi yine işçilerin mücadelesiyle kazanılmıştır. Muğla'da bulunan Yatağan madenlerinin özelleştirilmesine karşı çıkan işçilerin 160'ı aşkın gün direnerek sonunda da Türk-İş'i işgal ederek sendika üzerinde baskı yaratması işçi sınıfı açısından çok önemlidir.

Yeni 15-16 Haziran'ların bu irili ufaklı direnişlerle örülebileceğini unutmamak gerekir. 15-16 Haziran büyük işçi direnişinde Türk Kürt ve çeşitli milliyetlere mensup işçilerin insanca yaşam ve iş koşulları talepleriyle bir araya gelmesini anlamak, TEKE'L'den THY direnişine, Greif'ten Yatağan'a ve daha onlarca işçi direnişini anlamak demektir.

"Allah beterinden saklasın"

Amin!
Yüz kere, bin kere de
amin!
Allah kimsenin çoluğunu, çocuğunu
madene düşürmesin.
Düşürse de
Zonguldak'ta olmasın
Kozlu madenine
hiç saptırmasın yolunu.
"Allah beterinden saklasın"
he ya,
Ne de doğru demiş,
Taner Yıldız.
Kozlu'da göçük altında kalan
Kalıp da gazla sıkışan,
Sıkışıp da ölen.
Ölüp de,
beşinin cesedine kavuşan
üçününse hala toprağın,
gazın,
taşeronun,
üç kuruşuna, bedeni,
tahta tabutlara
konmayan aileleri
Allah beterinden saklasın!

Sati'yı bildin mi kız,
hani şu karnı burunda
gelip de Kozlu'yu yerinen biredeni.

saçı başı dağılmış,
gözleri ağlamaktan şişmiş
boynu ince Satı.
Bildin mi?
İşte o,
Demiş:
Bugün erim göçüğün altında
daha da çıkmadı,
çıkacağı da belli değil
ama,
benim bu karnımdaki,
eğer ala ağlanırsa,
almayın bir Kozlu'ya
indirmeyin o kara kara ocaklarına,
bende var ya
demiş,
işte o vakit!
İşte o vakit!
Karşısında
ensesi kalın
adamın biri demiş ki,
sen üzülme Satı kadın,
senin oğlunu da,
onun oğlunu da,
alırım madene,
indiririm yerin dibine.
O günden bugüne
Kozlu'da kadınlar
Doğurmuş oğlanları,
Vermiş iş yerinin sahibine,
Beklemiş yolunu çaresizce.

O gün iş yeriymiş Kozlu'daki
maden ocakları,
bugün işletme!
İşçiler demiş;
Olmaz!
elektrik kabloları fena,
yanımızda yunumuzda
habire patlamalar olur,
yapman böyle,
etmen böyle,
işletmeyin bizi.
İşletmecide:
İşinize gelirse,
İster çalışın, ister çalışmayın demiş.
İnmişler yine o kara ocakların içine,
İnmişler açlıktan kokan nefeslerini
metan gazıyla zehirlesin diye.
Allah beterinden saklasın
cemi cümlemizi,
hani Yüksel vardı,
kırçıl sakalı,
elleri koca koca.
Babası gibi,
O Kozlu'da yummuş gözlerini.
Ya Musa,
gözleri mavi misket tanesi,
geçen sene demek
bildir askerden geldiydi
Halime'yle nişanlanan Musa.
Allah beterinden saklasın
Gelmiş bakanda,

Yağış magış dememiş
Üzgün durup durur,
Musa'nın Yüksel'in
Tabutunun karşısında.
Çok şükür Allahıma!
Doğukan'ın babası da kurtulmuş.
dokuz yaşında,
göçüğün başında
yalvar yakar.
ağlayan Doğukan.
Babam ölseydi ne yapardım
Bilmiyorum diyen Doğukan.
Babası göçükte sağ çıkınca
Koca adam gibi
Herkesle sabır dileyen Doğukan.

Allah beterinden saklasın!
Bugün,
Üç beşi göçüğün altında
Ya, hepsi kalaydı
O gazın içinde
Çıkmaydı!
Ne olurdu doğukan'ın hali,
Ne olurdu Kozlu'daki kadınların hali?
Öyle ya,
Beterin beteri de vardı.

* 8 Ocak 2013 Kozlu'daki göçük altında kalan işçiler için yazılmıştır.
(Sincan Kadın Kapalı Hapishane'den bir Tutsak Partizan)

"Ayrımcılık ve nefret suçları temel mücadele alanlarımız"

İzmir: İzmir'de Gezi İsyanı'ndan sonra 2013'te yapılan ilk Onur Yürüyüşü'nün ardından bu yıl ikincisi düzenlendi. Yıllardır farklı isimlerle, şimdi ise **Siyah Pembe Üçgen Derneği** ismiyle mücadele veren dernek aktivistleri ile yürüyüş öncesi bir araya geldik.

- Siyah Pembe Üçgen Derneği'ni kısaca tanımak istersek...

- Erdem Gürsu: Çok belli bir miladımız yok aslında, İzmir'de eşcinsel tarihi çok eski, onu soracak olursanız. Biz 2001 yılında kurulan Pembe Üçgen örgütlenmesini miras alarak devam ettik. Önce **Kaos GL İzmir** adıyla başlamıştık, düşüncelerimizin çok ters olduğu bir dergi ya da algı değildi. Ama sonra çok merkez-taşra ilişkisi, yani LGBTİ örgütlenmesine ters merkez-şube meselesi oldu, biz de dernekleşmeye gittik.

Sonra Pembe Üçgen dönemine atıfta bulunmak için **Siyah Pembe Üçgen** ismiyle kurulduk. Siyah Üçgen o dönem eklenmemiş, sonradan biz biraz daha kadınların görünürlüğünün es geçildiğini düşündüğümüz için Siyah Üçgen'i de yeni örgütlenmemizde ekledik. Bilmeyenler için kısaca şöyle bir açıklama yapalım; Pembe Üçgen, Siyah Üçgen Nazi dönemi Almanya'sının yaftalama etiketi gibi, Pembe Üçgen eşcinsel erkekler, Siyah Üçgen lezbiyenler için bir damga olarak kullanılmış, tabii pek çok cins var hepsi için tek tek üçgenler kullanmamışlar.

- İzmir'de mücadeleye başladık-tan sonraki sürecinizi bize biraz anlatın isterseniz?

- İlk etkinliğimiz nefret suçları ile mücadele haftasında oldu, bu aynı zamanda kuruluşumuzun da etkinliği oldu. 2009 yılında yaptığımız bu etkinliğin bu yıl 6. yılını geride bıraktık. O dönemden beri ayrımcılık ve nefret

suçları bizim en temel çalışma alanımız; yani cinsel kimlik önceliğinden yapıyoruz ama bu demek değildir ki etnisite, din, dil, renk gibi mücadele alanlarına kendimizi kapatıyoruz. Sadece bu yönlü politika üretiyor değiliz. Zaten bana sorarsanız LGBTİ örgütlenmesi içerisinde birlikte yol alan, geniş perspektiften bakabilen, bazılarının o yoldaşlık dediği kültürü bence en iyi kurabilenlerden biridir derneğimiz.

Özellikle LGBTİ mücadelesinde görünürlüğün ne kadar çok olursa, yani toplumsal anlamda, toplumun seni kabul etmesi anlamında en görünür trans bireyler olduğu için, yani yaşam hakkına en fazla saldırı olan bireyler olduğu için o alana dair çalışmalarımız daha fazla oluyor. Ama geylelerin, lezbiyenlerin görünürlüğü de daha farklı sorunlar yaratmaktadır, birazdan o kısma gireriz. Yavaş yavaş yeni çalışma alanları oluşturmaya çalışıyoruz.

"Gezi fark edilmemizi sağladı"

- Medusa: Ben Medusa, gönüllü olarak birkaç senedir buradayım. Neler

yapıyoruz? Erdem'in başladığı kısımdan devam edeyim: Genelde bu yıl daha çok Ege'deki üniversitelerde davet edildiğimiz panellerde söyleşilere katıldık. Gezi süreci, heteroseksist insanların bizi fark etmesine olanak sağladı bence, ancak yanlış bilgilendirmeyi önlemek açısından bir sunum hazırladık. Bize gelen soruları orada cevapladığımız konuşmalara, söyleşilere gittik. İnsanların kafalarında homofobiyi, transfobiyi yaratan şeylerin ne kadar asılsız olduğunu fark etmesini istiyoruz aslında, genelde olumlu geçti.

- Erdem: Son dönemlerde çalışma alanlarımız biraz daha oturdu. İzmir'de ihlal edilen yaşam hakkı, barınma hakkı için çok refleks, anlık müdahaleler yapmak gerekiyor. Bunun için çok daha uzun bir zaman ve program gerekiyor. O nedenle geleceğe yönelik daha köklü değişimler için son bir iki sene için başlamış olduk. İzlemler yaparak rapor hazırlıyoruz ve bunu tek başımıza değil Türkiye'deki diğer LGBTİ örgütlenmeler ile birlikte yapıyoruz. Bilgiler tek bir havuzda oluşturulup buradan çıkıyor, o nedenle

LGBTİ örgütlenmesi arasındaki iletişimin önemli olduğunu ve çok güçlü olduğunu düşünüyorum. Başka bir ilde gelişen bir olayla ilgili bir, en fazla iki gün için de anlık refleksler verebiliyoruz.

Bizim kendimize ait çalışma alanlarımız var, Medusa'nın bahsettiği gibi. İzmir'de güzel gelişmeler var. Mesela İzmir Eğitim-Sen 2 No'lu Şube'nin LGBTİ komisyonu var, diğer bir iki şubede de kurulması düşünüyor.

- Bu komisyonlar oluşturulurken içinde LGBTİ birey olması konusunda ne düşünüyorsunuz?

- Bunu biz yerel yönetimler seçimlerinde de yaşadık, ideal olan açık kimliği yaşayan kimselerin içinde yer alması, ancak bu olmadan sendikalar, partiler, örgütlenmeler kendi tüzüklerinde, programlarında LGBTİ mücadelesine dair bence gerçekten yer verip, uygulanabilir olmasını sağlamalıdır. Yani homofobinin, transfobinin bir tanımı yok, bir suç olarak da yok. Bazılarında var ama eşcinsellere dönük suç olarak geçiyor. Güzel gelişmeler var ama hala bir kısmı defterde, kitapta kalıyor. Sınırım zaman alacak.

- Medusa: Ben bir şey daha eklemek istiyorum bu kısma, bu komisyonlar oluşturulurken illa içinde bir eşcinsel, trans olmayabilir ancak bir şekilde bizden ya da başka bir LGBTİ dernekten, örgütlenmeden danışmanlık alması gerektiğini düşünüyorum. Çünkü hiç bilgisi, ilgisi yok; sırf zorunluluktan öyle bir çalışma yapmak ne kadar ulaşılabilir olur? Biz böyle bir teklifte bulduk. Hatta belediyelere falan diyoruz, açık olarak yani kamuoyuna duyurmadan, o komisyonlarda yer alabiliriz çünkü bizim için doğru bilginin ilk elden alınması önemli.

İzmir'de Onur Yürüyüşü coşkusu

İzmir: Yüzlerce kişi Onur Yürüyüşü'nde bir araya geldi. Yürüyüşün organizasyonu **Siyah Pembe Üçgen Derneği'nin** yanı sıra **Dokuz Eylül Üniversitesi Eşit Şerit Topluluğu**, Ege Üniversitesi LeGeBIT Topluluğu, **Eğitim-Sen İzmir 2 No'lu LGBTİ Komisyonu**, Gökkuşluğu'nun Kızılı İzmir, **HDK İzmir LGBTİ Komisyonu**, İzmir LGBTİ İnisyatifleri tarafından yapıldı. Eyleme **YDK** da katıldı.

"Berxwedana Lgbti Slav Kırın" yazılı pankart açan HDK İzmir LBGTİ Komisyonu ise sık sık devletin cinsiyetçi, ayrımcı politikalarını teşhir eden sloganlar atarak, yürüyüş boyunca Lice direnişine selam gönderdi. Alsancak Garı'nda biraraya gelen yüzlerce kişi ıslık, davul ve daha birçok enstrümanla yürüyüşe başladı.

"Alışın alışın, eşcinseller her yer-

de", "Velev ki ibneyiz", "Batsın batsın, ahlakınız batsın", "Trans cinayetleri politiktir", "Sen yoksan bir eksikmiş, sen varsan her şey tamam" vb. birçok sloganların yazılı olduğu dövizler ve gökkuşağı bayrakları ile yürüyen kitle dans ederek, sloganlar atarak, halaylar çektik. Yürüyüşte dikkat çeken bir nokta ise gelin ile damadı temsil eden iki kişinin üzerinde devletin nefret, katliamcı, faşizan politikaları sonucu yaşamını kaybeden pek çok kişinin fotoğraflarının olmasıydı. Gelinlik giyen kişi gelinliğinin üzerinde **Berkin Elvan** ve diğer Gezi şehitleri ve birçok katliam sonucu yaşamını yitirenlerin resimleri, maden işçilerini temsil eden baret vb. taşıyarak oldukça güzel mesajlar verilmişti.

Alsancak Garı'nda başlayan yürüyüş Bornova Sokağı'nda devam

ederken en son Alsancak İskele'de kurulan sahnenin yanında sona erdi. Burada yapılan konserle etkinlik devam ederken bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Açıklamayı kitle adına **Demet Yanardağ** okudu. Yanardağ, açıklamasında yürüyüşte olan herkesin heteroseksist düzene karşı oldu-

ğunu dile getirerek, birlikte mücadele yürütmenin güçlendirici olduğunu vurguladı. Yanardağ, insanların cinsiyetlerinden kaynaklı öldürülmediği bir dünyaya ihtiyaç olduğunu, bunun için meydanlarda, sokaklarda olmaya devam edeceklerini belirterek açıklamasına son verdi.

Kitle sık sık **"Nerdesin aşkım, burdayım aşkım"** sloganını haykırdı. Eylem söylenen şarkılarıyla devam ederken şarkılar arasında tiyatral bazı gösteriler de eylemi renklendirdi.

Paramaz ve 19 yoldaşı anıldı

İstanbul: Bundan 99 yıl önce 24 Nisan 1915'te başlayan Ermeni Soykırımı'na karşı direnen 20 Ermeni katledilmişti İstanbul'da. "Devletin bölünmez bütünlüğü"ne karşı çıktıkları için yakalanan Paramaz ve 19 yoldaşı Beyazıt

Meydanı'nda idam edilmişti. 14-15 Haziran'da katledilen Ermeni devrimciler yıllar sonra Türkiye'de gerçekleştirilen bir organizasyon ile anıldı. Edirnekapı Ermeni Mezarlığı'nda biraraya gelen Ermeniler yaptıkları açıklama ile devrimcileri unutmadıklarını gösterdi.

Kitlenin saygı duruşu gerçekleştirilmesinin ardından **Sosyal Demokrat Hınçak Partisi**'nin Merkez Komite'si-

nin açıklaması okundu. Ardından kitle adına açıklama yapan **Marsel Balçık** 14-15 Haziran'da Ermeni devrimcilerin darağacına gülerek gittiklerini dile getirdi. Ermenilerin Türkiye devrimci hareketinin önemli öznelerinden olduğunu belirten Balçık, "Devletin saldırıları Sakis Çerkezyanlarla, Manuel Demirelilerle, Armenak Bakırcıyanlarla bir bir parçalanmıştır" dedi.

AKP'nin gelecek korkusu, Kürt meselesini esir aldı!

Lice'de yeni yol haritası ve açılım ilk yan ürünlerini TC için verdi. Ramazan Baran ve Baki Akdemir 7 Haziran'da katledildi. TC'nin yeni yol haritasının kuralları bu kez de istisna tanımadı. Yeni yol haritalarının iki ayağı var. **Birincisi**, umut vaat etmek. "Tarihi dönemlerden geçmek" iddiasında olmak. Kürt meselesinde yeni adımlar atmak için diyalog görüşmelerini yoğunlaştırmak. Kısacası oyalamak ve zaman kazanmak.

İkincisi ise bu sürece giderken mutlaka katletmek, baskı uygulamak, sindirmek. Eğer birincisinde bir yol almak istiyorsa mutlaka ikincisini devreye sokmak. Türk devleti Kürt meselesinde hem iç politika açısından hem de bölgesel gelişmeler açısından yeni bir ilişki tanımı yapmak zorunda. Yani Kürt meselesini bildik yollarla yönetmenin şartları, koşulları ve politik iklimi artık kalmamıştır. Onlar da bunun her geçen gün daha fazla farkına varıyor. Musul'daki gelişme ise adeta bu durumun en berrak ve görmezden gelinemeyecek sağlaması olmuştur.

Kürt meselesinde bugün izlenen uzlaşma ve barış eksenli çözümün sadece AKP'nin olmadığı açıktır. Bürokrasisiyle, hakim sınıflarıyla ve onu çevreleyen siyaset, aydın, yazar, akademisyen ve diğer tüm katmanlarıyla devleti oluşturan egemen bir birikimin ve tarihsel organizmanın ürünüdür. AKP bu sürecin en önemli aktörü ve unsurudur. Ancak bu mesele onun dalga boyunu da aşacak niteliğe sahip olduğu gibi, sadece onun inisiyatifine bırakılmayacak kadar önemlidir devlet için. AKP'yi bu meselede önemli kılan iki husus vardır. **Birincisi**, bu mesele- nin doğrudan bir parçası olan azımsanmayacak bir Kürt kitlesinin siyasi temsilini taşıyor olmasıdır. Bu kitle desteği onun bu projeyi daha kolay yürütmesinde güçlü bir özelliktir.

İkincisi, devleti yönetmede ve hakim sınıfların çıkarlarını gerçekleştirmede gösterdiği başarı, oluşturduğu deneyimdir. Bu durum aynı zamanda toplumu ve var olan sorunları yönetmede gösterdiği başarıyla da ilgilidir. Bu başarısını özellikle Kürt meselesinde zaman kazanma ve oyalamada büyük bir maharetle sergilemiştir.

Özellikle CHP'nin Genel Başkanlık düzeyinde rezilliğe varan konuya dair ilgisizliği AKP'nin beslediği zemin de olmaktadır. Kılıçdaroğlu'nun Haber-

Bugün, kitle desteğini korumayla, devletin stratejik politikası olan Kürt meselesinde aşama kaydetme zorunluluğu arasında sıkışan bir AKP gerçekliği var.

türk'te konuyla ilgili çözüm projelerinin sorulması karşısında sadece %10 barajını söylemesi, onun dışında 17 maddelik çözüm deklarasyonunun diğer maddelerini hatırlayamaması, adeta AKP'nin süreci kendine mahkum ettiren zeminini de yaratmaktadır.

Seçim oyununa kendini kaptırmak!

AKP bu süreci kendi siyasal ömrünü uzatmak açısından özel ve vurucu bir silaha da çevirmiştir. Özellikle sorunun ana dinamiği olan uzlaşma ve barış ekseninde sürecin birikimini adeta tekeline almıştır. Abdullah Öcalan ile ve diğer tüm görüşmelerde kendi kadrolarını konumlandırarak kat edilen ilerlemeleri ve oluşan birikimi kendini esasa oturtacak bir düzeye taşımıştır. Hiç kuşkusuz sürecin başında var olan siyasi partiler içinde bu meseleyle dair en yetenekli ve istekli özellikleri de vardı. Ancak geline noktada bu durum çürümeye ve hatta sürecin önünde bir engel oluşturmaya başlamıştır.

AKP'nin Kürt meselesinde ciddi bir tıkaç olma durumunu birçok açıdan görmek mümkündür. Bunun bir dizi ideolojik ve siyasal nedeni de vardır. Belli başlı nedenlerden birisi AKP'nin siyasal olarak zayıflayan ve irtifa kaybeden bir süreç içinde olmasıdır. Özellikle Gezi İsyanı, 17-25 Aralık operasyonu ve Gülen Cemaati ile yaşanan keskin ayrışma ile bu durum olabildiğince hız kazanmış, Soma katliamı ve diğer toplumsal sorunlar karşısında konumlanış biçimiyle derin bir yönetim krizi ile adeta baş başa kalmıştır.

Bu durum AKP'nin ve özellikle T. Erdoğan'ı bir çıkmaz içinde bırakmaktadır. Erdoğan'ın ailesine kadar uzanacak sert bir hesaplaşma zemini ve koşulları şimdiden oluşmuştur. Bu hem geniş ezilen kitlelerin öfkesinde hem de hakim sınıflar içindeki çeşitli klikler nezdinde geçerli olan bir durumdur. Erdoğan ve partisi bu gerçeklik karşısında kazanmış olduğu mevzileri tahkim etme derindedir. Bunu da özellikle kitle tabanını koruyarak gerçekleştirmeye çalışmaktadır. Ancak seçimleri bu bağlamda yegane korunaklı sığınak olarak kavramaktadır. Seçim-

lerde desteği korumaya endeksli bir yönetim anlayışı biliyoruz ki ön plana çıkan belli sorunların kendini dayatmasına karşı elini kolunu bağlayan bir işlev görebilmektedir. AKP ve Erdoğan bugün için bu seçmen tercihinin kaymasına yönelik endişe ve kaygıların tam anlamıyla esiri olmuştur. Çünkü seçimlerde sendelemesi durumunda onları bekleyen bir felaket vardır. Kendi elleriyle büyüttükleri Türk şovenizmi Kürt meselesinde seçimlerde tercihlerin değişmesini sağlayacak potansiyelinden kaynaklı ciddi bir sorun olarak önlerinde durmaktadır. Kitle desteğini korumayla devletin stratejik bir politikası olan Kürt meselesinde aşama kaydetme zorunluluğu arasında sıkışan bir AKP gerçekliği vardır.

Yönetmede çok katmanlı sorunlar ve kaçınılmaz açmazlar!

Kürt meselesinin bölgesel bir nitelik taşıması, devletin bu meselede muhatapı olan PKK'nin Kürdistan'ın tüm parçalarında silahlı ve silahsız biçimlerde örgütlü bir güç olması ve Rojava'da kendi sistemini inşa ediyor olması sorunu daha da karmaşıktır. Bu güç Ortadoğu'da belli başlı dengeleri etkileyen bir özellik de taşımaktadır. Daha az hak vererek PKK ile barış yaratma koşulları da bu durumdan kaynaklı artık tümüyle ortadan kalkmıştır. AKP'nin güzergahını çizdiği ve bir bütün ABD emperyalizmini ve devleti ikna ettiği dış politika çizgisinin de iflas etmiş olması onlar açısından Kürt meselesinde sorunlara yeni halkalar eklemiştir.

Gelinen nokta yeni yol haritaları vs. ile sürecin önünü açmaya dönük hamleyi içerse de, AKP'nin bunu yönetmekte zorluk çekeceği görülmektedir. Zira barış ve görüşme sürecini Kürtlerin pasif politik mücadeleye mahkum edilmesi olarak kavrayan devlet ve AKP'nin bu süreçte Kürtlerin daha aktif mücadeleyi benimsemesi karşısında felç olduğunu görmekteyiz. Özellikle AKP'nin sokağa taşan militan mücadele karşısındaki yönetim sorunu Gezi'de ciddi bir krize dönüşmüş ve ondan sonra iflah olmamıştır. Kürt halkının örgütlü ve mi-

litan direnci ise bu sorunu daha belirgin kılmaktadır. Meselenin bölgesel ve politik niteliği ile barış eksenli yürüyen sürecin gerilla devreye girmeksizin kitlesel militan bir mücadele ile desteklenmesi AKP'nin ezberlerini bozmuştur. Bunu yönetememektedir. O yüzden Kürt hareketini yeniden "şahin kanat güvercin kanat" diye bölmeye, "İmralı'nın itibarını Kandil'in aşındırdığı" gibi argümanlarla psikolojik savaşa sarılmışlardır.

Erdoğan bir yandan meselede yeni aşama kaydetme diğer yandan ise Cumhurbaşkanlığı seçiminde şoven kesimden gelecek desteği kaybetme arasında salınmaktadır. Lice katliamı sonrası köpürtülen bayrak krizinde MHP'yi bir kenara bırakırsak belki de en gerici tepkiyi Erdoğan'ın verdiğini görmekteyiz. Genelkurmay'ın dahi gerisine düşmüştür.

Genelkurmay'ın sürecin hassasiyetinden kaynaklı bayrak indirmeye tahammül gösterildiği belirtilirken, Erdoğan "çıkacak biri Türk bayrağını indirecek. Orada görevliler seyredecek. Neymiş, çözüm sürecini sekteye uğratmayalım. Bu ne demek? Bayrağı indirene karşı gereğini yapacaksın, indireceksin"(10 Haziran, grup konuşması) diyerek adeta Genelkurmay'a çıkışmıştır. Devlet bürokrasisinin aklının ve süreci gözetmen tutumunun Erdoğan'dan daha güçlü olduğunu belirtmek sanırız yanlış olmayacaktır. Aynı Erdoğan Tokat'ta bu vesileyle HDP'lilere yapılan linci örnek göstererek tüm vatandaşları benzer tepkiyi göstermeye çağırıştır.

Devletin kolektif aklıyla pişen ve Kürt hareketiyle görüşmelerle olgunlaşan ortak bir dizi mutabakatın AKP ve Erdoğan'ın seçim hesabı prizmasında ciddi kırılmalara uğrayarak yeniden şekillendiği açıktır. Bu bağlamda AKP ve Erdoğan, Kürt meselesini siyasal geleceğinin garantisi olarak gördüğü kadar aynı zamanda seçimlerde sendelemesine neden olacak bir faktör olarak da kavramaktadır. Bu açıdan "iki cami arasında binamazdır" ve bu politika sürdürülebilir değildir. Bu durum, derin gelecek endişesi ve kaygısı ile yeni sonuçların üretilmesinde en önemli engel haline gelmiştir. AKP ve Erdoğan'ın kaygı ve endişelerine rağmen Türk hakim sınıflarının bir bütün çıkarları bu sürecin yeni gelişmeleri doğurmasında itim gücü olmaktadır.

Tuzluçayır'a otobüs yok!

Ankara: Lice'de kalekollara yönelik yapılan protestolarda 2 kişinin katledilmesinin ardından ülke çapında katliamı kınayan eylemler yapılmış, bu eylemlerin yapıldığı adreslerden biri de Tuzluçayır olmuştur.

Tuzluçayır Mahallesi'nde 8 Haziran Pazar akşamı Lice katliamını pro-

testo edenlerin, bir belediye otobüsünü molotof atarak ateşe vermesini bahane gösteren Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek düşmanlığını kanıtladığı Tuzluçayır halından otobüse molotof atanları ihbar etmelerini istemişti. Ardından da Tuzluçayır Mahallesi'ne giden otobüslerin güzergâhını değiştirerek, halkın ulaşım hakkını gasp etmişti.

ABB, konuyla ilgili Mamak otobüslerinin içine astığı duyuru kâğıtlarında olayı çarpıtarak anlatmakta ve önemli bir kısmı Alevi olan halkı Kürt halkına karşı düşmanlaştırmaya çalışmaktadır. Yapılan duyuruda otobüs güzergâhının değiştirilmesini vatandaşların ve şoförlerin "can güvenliği"ni korumak amacıyla" olduğu belirtilerek, "daha güvenli olan" yeni yol

güzergâhı ilan edilmiştir.

Melih Gökçek'in ne şoför ne de halka dair bir kaygısı vardır. Gökçek'in asıl kaygısı Tuzluçayır halkını devrimci, demokrat kimliği ve Gezi, Cami-Cemevi süreçlerindeki tutumundan kaynaklı cezalandırmak ve bölgede yaşayanlarda Kürt halkına karşı düşmanlık yaratarak, Kürt halkını yalnızlaştırmaktır.

Militanlardan Gülsuyu-Gülensu halkına çağrı

H. Merkezi: Elimize e-mail yoluyla ulaşan bir habere göre TKP/ML militanları Gülsuyu-Gülensu mahallelerinde çeteleşme, yozlaşma ve son politik gelişmeler ile beş kızıl karanfil üzerine çeşitli faaliyetler yürütmüştür. Haberi güncelliğinden dolayı yayımlıyoruz:

"11 Haziran 2014 Cuma günü saat. 21.00 sularında Gülsuyu Mahallesi'nde militanlarımız tarafından üç kiraathaneye girilerek halka propaganda yapılmıştır. Gülensu Mahallesi'nde bulunan İkiizler, Kızılırmak ve Gülensu kiraathanesine giderek halkımıza şöyle seslenmiştir:

'1 Haziran 2013 halkın kabaran öfkesinin büyük bir isyana dönüştüğü günlerde egemenler tarafından her türlü baskı aracı kullanılarak onlarca insanımız öldürülmüş, binlercesi de yaralanarak sakat kalmıştır. Bugün hala isyan dalgası yer yer yaşanmaya devam ederken, Lice'de devletin 'çözüm süreci' safataları altında yapılan kalekollara karşı direnişte olan Kürt halkının üzerine ateş açarak katletmeye devam etmektedir.

Gülsuyu mahallesinde siz halkımızın ve devrimcilerin üzerine devlet destekli çeteler tarafından faşist saldırılar yapılarak, önce çocuklarımızı uyuşturup sonra da evlerimizi ellerimizden almayı devrimcileri de itibarsızlaştırmayı amaçlamışlardır. Biz TKP/ML-TİKKO olarak bu mahallenin ilk kurulmaya başladığı günden bugüne hep vardık ve bundan sonra da aynı şekilde bedel ödeyerek ve ödettirerek var olmaya devam edeceğiz.

Dersim dağlarında kış üssünde, kadın gerillaların bulunduğu bölümde ya-

şanan göçük sonucu Sefagül Kesgin, Nurşen Aslan, Fatma Acar, Derya Aras ve Gülizar Özkan adlı yoldaşlarımız 2 Şubat 2011 günü şehit düştüler. Onlar, kavganın gürül gürül coşkusu, öfkesi ve onur abideleri olan şehitlerimizdir. Onlardan bize kalan kızıl mermilerle, katledilen halkımızın, Gezi'nin, Soma'nın, Lice'nin hesabını and olsun ki soracağız, yoldaşlarımızın, siperdaşlarımızın intikamını alacağız."

Kiraathanede yapılan konuşmalar esnasında yoldan geçen gençlerin de konuşmayı dinlemek için ilgiyle içeriye girdikleri görülmüştür. Kiraathanelerde yapılan her konuşmanın ardından emekçi halkımız alkışlarla militanlarımıza karşılık vermişlerdir.

'Ayrıca militanlarımız Gülensu Mahallesi Dinler Sokak ve Ş. Metin Dil Sokakta çete faaliyetlerinin olabileceği araçları durdurarak yol kontrolü yapmıştır. Yol kontrolünden sonra militanlarımızın güvenli bir şekilde eylemleri sonlandırarak geri çekilmişlerdir' deni-

len açıklama, '13 Haziran gecesi militanlarımız Gülsuyu mahallesi ve Esenkent mahallesinde üç ayrı noktaya pankart asmışlardır. Öncelikli olarak Esenkent mahallesinde bulunan Kartal-Esenkent Minübüs durağına 'Beşler kavgamızın sönmeyen kızıl

meşaleleridir', Gülsuyu mahallesi Heykel Meydanı İETT durağına 'Rojava-Geve-Roboski-Lice Katil Devlet Hesap Verecek', Dört yol durağına ise 'Çeteleşmeye karşı TKP/ML saflarına' TKP/ML-TİKKO imzalı pankartlarımızı asmışlardır" şeklinde sona eriyor.

Antakya'da liselilerden karne eylemi

Antakya: Bir dönemi daha geride bırakan liseli öğrenciler LÖB, Dev-Lis, Diren Lise, Liseli Yeni Demokrat Gençlik'in çağrısıyla liseliler, 13 Haziran günü Antakya'da hükümete sıfır not verdiklerini ve Berkin'in karnesini istediklerini belirttiler. PTT önünde toplanan kitle burada açıklama yaptı.

Kitle adına konuşan **Okan Pirinç** "Biz gençler; Roboski'nin, Gezi'nin, Reyhanlı'nın, Soma'nın, Lice'nin, sıra arkadaşımız ve yoldaşımız **Berkin Elvan**'ın ve daha nice katliamların hesabı verilmemişken; AKP hükümetinin bize dayatmış olduğu sistemi reddediyoruz ve iktidara notumuzun sıfır olduğunu belirtiyoruz" dedi.

Kitle Saray Caddesi'nde kısa bir yürüyüş gerçekleştirdi. Yürüyüş sırasında bir grup ülkücü faşist liselileri takip ederek saldırmak istedi. Ancak devrimciler faşistler karşısında iradeli durunca faşist grup dağıldı.

YDG'den Kadıköy'de karne yakma eylemi

İstanbul: 2013-2014 eğitim öğretim yılı tamamlandı ve öğrenciler 13 Haziran günü karnelerini aldılar. Polis saldırılarında ve iş cinayetlerinde katledilip karnelerini alamayan öğrenciler için 13 Haziran günü **Yeni Demokrat**

Gençlik Kadıköy İskelesi'nde karne yakma eylemi gerçekleştirdi. YDG'lider, karneleri ile geldikleri eylemde "**Berkin'in katilleri sınıfta kaldı**" yazılı pankart açtı.

İskelede liseliler adına yapılan açıklamada Gezi İsyanı'ndan bu yana devletin saldırılarının durdurak bilmediği belirtildi ve liseli gençlik olarak okullarda yeni disiplin yönetmeliğine, sokakta cop ve biber gazı ile yapılan saldırılara karşı cevabı en önlere durarak

cevap verildiği söylendi. YDG olarak, katil polisin katlettiği **Berkin Elvan** ve devlet terörüne kurban edilen **Ceylan Önkol** ve **Uğur Kaymaz** gibi karnesini alamayan çocuklar için karne yakma eylemi gerçekleştirildi.

Gerilladan Lice için Ovacık'ta eylem

H. Merkezi: Yerel kaynaklardan edindiğimiz bilgilere göre 10 Haziran tarihinde Dersim-Pulur (Ovacık) Kuşluca'da devam eden kalekol inşaatına malzeme taşıyan özel bir şirkete ait bir kamyon TKP/ML-TİKKO gerillalarınca saat 16.00 sularında önü kesilerek yakılmıştır. Konuya dair elimize e-mail yoluyla ulaşan Dersim Bölge Komutanlığı'nın açıklamasını haber değeri taşımasından ötürü yayımlıyoruz.

"Halkımıza!

Kürt ulusunun ulusal-demokratik taleplerine ve Kürt ulusal hareketinin geçen yıldan bu yana sürdürdüğü ateşkes sürecine karşılık Türkiye Kürdistanı'nı karakollarla donatan TC devleti, halkın karşısında faşist yüzünü bir kez daha göstermiştir. Son süreçte Lice başta olmak üzere Türkiye Kürdistanı'nın birçok yerinde karakol yapımlarının durdurulması talebiyle halkımızın serhıldanlarla yükselttiği direniş ateşi, bugün düşmanı adeta çaresiz bırakmıştır. Halkımızın direnişi bedel ödeyerek, şehit vererek ama aynı zamanda düşmana geri adım atılarak devam etmektedir.

Halkımızın yükselttiği bu direniş selamlamak ve direniş sürecinde şehit düşenlerin hesabını sormak amacıyla, 7 Haziran 2014 tarihinde saat 17.30 sıralarında Dersim-Ovacık'ta bulunan ve yapımı devam eden **Bilgeç (Kuşluca) Karakolu**'na gerillalarımız tarafından bir saldırı düzenlenmiştir. İnşaat halinde olan karakolun güvenliğini sağlayan düşman güçlerine suikast atışlarıyla yapılan saldırı sonrasında, düşman eylem alanını ağır silahlar ve havan toplarıyla yoğun biçimde bombalamıştır. Saldırı sonrası düşmanın kayıpları hakkında bilgi edinilemezken gerillalarımız kayıp vermeden geri çekilmiştir.

Partimiz TKP/ML'nin önderliğinde savaşan TİKKO gerillaları olarak halkımıza yönelen hiçbir saldırının yanıtız kalmayacağını belirtiyor ve tüm halkımızı faşist TC devletine karşı TKP/ML saflarında örgütlenmeye çağırıyoruz!"

Haftalık özgür gelecek Pêşeroja Azad

Umut Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti. / YAYGIN SÜRELİ ISSN: 1307-878X

Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh. İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İstanbul Tel: (0212) 521 34 30
Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem İLASLAN Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven
San. Sit. B Blok, No: 366 Topkapı/İstanbul Tel: (0212) 544 66 34 e-posta: umutyayimcilik2007@hotmail.com

umutyayimcilik | @umutyayimcilik

BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02
Ankara: Sağlık Mh. Sağlık 1 Sk. Torun Ap. 19/9 Sıhhiye/Çankaya Tel: (0312) 433 10 23
İzmir: 1362 Sk. No: 18 Altan İşh. Kat: 5/509 Çankaya/Konak, Tel: (0232) 484 72 83
Erzincan: Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 555 11 44
Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98
Mersin: Çankaya Mh. 4716 Sk. Güneş Çarşısı No: 32 Kat: 2 Akdeniz Tel: (0324) 232 10 60
Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Yıldızlar İşhanı Kat: 2 No: 8
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01
Faks: 0049 203 40 69 16

“Kurdistan goristan, ji bo faşistan”

Geçtiğimiz yıl Mayıs ayı itibarıyla açığa çıkan Gezi İsyanı'nın sonrasında kitlelerin hareketlenmesi ve bunun sokaklardaki, meydanlardaki yansıması sistemi sarsmaya ve derin yaralar açmaya devam ediyor. Sistemin kendi varlığını devam ettirmek, korumak amacıyla devlet aracılığıyla sürdürdüğü pervasız saldırılar korkularının ne denli büyük olduğunu bir kez daha gösteriyor.

Geçtiğimiz yıl yine kalekollara karşı direnirken Lice'de katledilen **Medeni Yıldırım**'ın ardından Gezi ruhu ile beraber kitlelerin sokağa dökülmesi şovenizmden kopuşun göstergesi olurken bu durumun yansımaları 7 Haziran günü Lice'de haftalardır devam eden kalekollara karşı direnişe TC güçlerinin saldırması sonucu **Ramazan Baran** ve **Baki Akdemir**'in katledilmesiyle beraber birçok ilde eylemlerin düzenlenmesi ve halkın meydanlarda olmasıyla kendini gösterdi.

Amed: 24 Mayıs'tan bu yana hükümetin sözde barış sürecindeyken yapılan karakol-kalekollara karşı halkın gerçekleştirdiği direnişte 14 Haziran günü çıkan çatışmada gerçek mermi ve gaz bombalarının kullanıldığı belirtilen saldırıda bir kişi kolundan yaralandı. Eylemciler ise havai fişek ve molotof kokteylleri ile saldırıya karşılık verdi. Devletin politikalarına boyun eğmeyen, direnen halka uygulanan şiddet 7 Haziran'dan beri kendini gösteriyor. Bir haftada 3 kişi hayatını kaybederken asker ve polis saldırılarını dolayısıyla 20 kişi yaralandı.

İstanbul:

Taksim: 14 Haziran günü HDK-P İstanbul Gençlik Meclisi Tünel'de toplanarak basın açıklaması ardından yürüyüş gerçekleştirecekti ama polis “güvenlik” ve sivil faşistlerin sokak aralarında toplandıkları yönünde ihbar aldıkları gibi çeşitli gerekçeler öne sürerek kitlelerin toplanmasına dahi izin vermedi.

Saat 19.00'da başlayacak yürüyüş ve basın açıklaması öncesi HDK/HDP birleşenleri toplanmadan çok sayıda sivil ve çevik polis tarafından dağıtıldı. Ali Cemgil Kişin, Ebubekir Budak, Hayretin Bulan adlı kişiler ise gözaltına alındı. Polis dağılmamakta ısrar eden ve “**Kürdistan faşizme mezar olacak**” sloganlarını atan kitleyi ara sokaklardan Galata Kulesine kadar sürükledi. Açıklama yapma koşulunun ortadan kalkmasıyla HDP/HDK kitleleri dağıldı, eylem sonlandırıldı.

Gülsuyu: Gülsuyu Mahallesi'nde 10 Haziran'da yapılan yürüyüşle Lice'de yaşanan katliama ve faşist saldırılara karşı tepki verildi. **Partizan**, **ESP** ve **BDP**'nin örgütlediği yürüyüş Gülsuyu son durakta kitlelerin toplanmasıyla başladı. Yürüyüş boyunca kitlelerin arkasından zırlı polis araçları tacizlerde bulunurken kitle “**Katil polis, Gülsuyu'ndan defol**” sloganı attı. Eylem Gülsuyu Heykel Meydanı'nda yapılan basın açıklamasının ardından sonlandırıldı. Kitle Özgürlük Meydanı'na doğru dağıldığı esnada Partizan “**Kürt ulusuna özgürlük halk savaşıyla gelecek**”, “**Gerillalar ölmez, yaşasın Halk Savaşı**” sloganlarını haykırdı.

Ayrıca 9 Haziran günü Gülsuyu Mahallesi'nde Partizan okurları Lice'de yaşanan katliama karşı Gülsuyu Heykel otobüs durağında “**#Direnlise, faşizmi döktüğü kanda boğacağız**” yazılı pankart astı.

Kartal: Kartal'da aralarında Partizan ve YDK'nın da olduğu kurumlar 9 Haziran'da gerçekleştirdiği protesto yürüyüşü ile Lice'deki saldırıyı kınadı.

Sloganlarla Bankalar Caddesi'ne yürüyen kitle, cadde üzerinden Kartal Meydan'a çıkarak burada basın açıklaması gerçekleştirdi. Yol boyunca, “**Diren Lice, Kartal seninle**”, “**AKP savaş, halklar barış istiyor**”, “**Şehit namirin**” vb. sloganlar atıldı. Kartal Meydanı'na gelindiğinde, kitle öncelik-

le Lice'de katledilenler şahsında demokrasi mücadelesinde şehit düşenler için saygı duruşunda bulundu. Saygı duruşunun ardından Kartal Emek ve Demokrasi Güçleri adına basın açıklamasını **Naim Boz** okudu.

İzmir: 9 Haziran günü Basmane Meydanı'nda bir araya gelen Emek ve Demokrasi Güçleri “**Yaşasın halkların kardeşliği**” sloganları eşlinde basın açıklaması gerçekleştirdi. “**Lice halkı yalnız değildir**” yazılı pankart açan kitle adına basın açıklamasını KESK dönem sözcüsü **İdil Uğurlu** yaptı. Eylem atılan “**Yaşasın halkların kardeşliği**”, “**Lice halkı yalnız değildir**”, “**Faşizme karşı omuz omuz**” sloganları ile sona erdi. Eyleme **Partizan**, **TKP 1920**, **Mücadele Birliği** gibi pek çok kurum katıldı.

Bursa: HDK'nin çağrısıyla 9 Haziran günü saat 19.00'da Kent Meydanı'nda basın açıklaması gerçekleştirilerek katliam protesto edildi. Eyleme Partizan'ın da aralarında bulunduğu birçok kurum katılarak destek verdi. Eylemde “**Lice'de katliam var**” pankartı ve siyah bayraklar açıldı. “**Katil devlet halka hesap verecek**”, “**Diren Lice**”, **Bursa seninle**”, “**Şehit Namirin**”, “**Bijî biratiya gelan**” sloganları atıldı.

Eskişehir: Lice'de askerin kalekol yapımına karşı direnen halka saldırması ve 2 kişiyi öldürmesi Eskişehir'de protesto edildi. Kitle 8 Haziran'da saat 18.00'de Espark AVM önünde toplanarak Adalar Migros'a yürüdü. “**Lice'de Katliam Var. AKP Savaş, Halklar Barış İstiyor**” yazılı ozalitle yürüyüş geçen kitle Adalar Migros'a geldiğinde bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Yürüyüş boyunca yapılan ajitasyonda Soma'daki katliam da unutulmadı ve sorumlusunun devlet olduğu bir kez daha söylendi.

Antakya: 8 Haziran Pazar günü saat 20.00'de Partizan'ın da içerisinde

yer aldığı Antakya Dayanışması'nın çağrısıyla Armutlu Uğur Mumcu Meydanı'nda toplananlar yaptıkları açıklamayla Lice'de yaşanan katliamı kınadı.

9 Haziran günü ise Gezi İsyanı'yla birlikte devletin katliamcı yüzüyle üç fidanını kaybeden Antakya halkı Lice için sokaktaydı. Saat 18.30 itibarıyla Eğitim-Sen önünde HDK-P'nin çağrısıyla toplanan emek ve demokrasi güçleri Saray Caddesi'nde bir yürüyüş gerçekleştirdi. “**Gezi'den Lice'ye Katleden Devletler! Edî Bese!**” pankartıyla yürüyüşe geçen kitleyi polis durdurarak, yürüyüşü engellemek istedi. Ancak yapılan görüşmelerin ardından yürüyüş devam etti. “**Antakya isyandır, Lice'ye selamdır**”, “**Kurdistan goristan, ji bo faşistan**” sloganlarının atıldığı eylem Maydanoz Kafe önünde yapılan saygı duruşunun ardından, kitle “**Çerxa Şoreşe**” marşını söyledi.

Weranşar: Riha'nın (Urfa) Weranşar ilçesinde Lice'de yaşanan katliam BDP ilçe örgütü tarafından yürüyüş ve basın açıklamasıyla protesto edildi. Basın açıklamasında konuşan Weranşar BDP İlçe Başkanı **Xalis Aktaş**, “**Lice'de sivil halka sıkılan kurşunlar demokratik çözüm sürecine sıkılan kurşunlardır, halkların gönüllü birlikteliğine, özgür yarınlarına yönelik saldırıdır**” dedi ve Lice'deki saldırıyı kınadıklarını dile getirdi. Basın açıklamasının ardından oturma eylemiyle protesto son buldu.

İzmit: Lice'de yaşananları protesto etmek isteyen yüzlerce kişi saat 18.00'de Cumhuriyet Parkı'nda toplandı ve sık sık “**Katil devlet hesap verecek**”, “**Kürdistan goristan ji bo faşistan**”, “**Soma'dan Lice'ye katil devlet hesap verecek**” vb. sloganlar attı. Ardından pankartlarla yürüyüşe geçti. Yürüyüşün ardından Cumhuriyet Parkı'na dönen kitle burada 10 dakikalık oturma eylemi yaptıktan sonra dağıldı.

